



22. junij 1999

letnik: VI

št.: 6

cena: 150 SIT

poštšina plačana pri pošti Šentjur



Kam bo šel občinski denar?
LDS: liberalci in klerikalci
ROBERT GAJŠEK - ravnatelj, ki se ne boji politike
20 let združevanja obrtnikov
Prvo obhajilo je rodbinski praznik
Klopi niso tako strašni

Prvo obhajilo



Petra VOGA s.p.
Drofenikova 16,
3230 Šentjur
Tel.: 063/740-152
GSM: 041/733-268

AKCIJE, NOVOSTI, NAGRADE, POPUSTI, ČLANSKE IZKAZNICE

V naši optiki vam nudimo:

- okvirje vseh vrst za korekcijska očala
- vse vrste stekel za korekcijska očala
- kvalitetne mehke korektne leče
- čistila in ostali pribor za očala in leče

- sončna očala kolekcija '99
- servis optičnih pripomočkov
- računalniško vodenje podatkov
- lupe, daljnogledi

BREZPLAČNI SERVIS OČAL

BREZPLAČNO SVETOVANJE

NOVO ■ NOVO ■ NOVO ■ NOVO ■ NOVO

STROKOVNI ZDRAVNIŠKI PREGLEDI VIDA!

Ob dnevu državnosti
čestitamo vsem
državljanom in
državljankam v občini
Šentjur in Vam želimo lep praznični dan!



Župan Jurij Malovrh in Občinski svet

**TRGOVINA
"KEA"**

Ob dnevu državnosti
želimo vsem državljankam,
še zlasti pa našim cenjenim
strankam, mnogo lepih
trenutkov, z željo, da boljši
in cenejši jutri ustvarjamo
skupaj!

kolektiv trgovin KEA

**KEA - TRGOVINA PRIJAZNIH
LJUDI IN ZADOVOLJNIH
KUPCEV**

**OBČANKAM IN OBČANOM
ČESTITAMO OB
DNEVU DRŽAVNOSTI**

ŽELIMO SI VEČ
SKUPNEGA USPEHA
PRI REŠEVANJU
PEREČIH VPRAŠANJ
NAŠEGA VSAKDANA
IN PRIHODNOSTI

LDS

**LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
OBČINSKI ODBOR ŠENTJUR**

Kako pisati, da bo všeč tudi Cvetu Erjavcu?

To retorično vprašanje bi si upravičeno lahko zastavil bolj široko, na primer, kako pisati, da bo všeč vsem bralcem?

Odgovor vsaj približno poznam, a mi to nič ne pomaga, ker tako pisati nočem in tudi ne znam. Vsekakor pa je težko, ali že kar nemogoče, biti hkrati všečen kritičnim bralcem in pomembnim občinskim funkcionarjem. Ko se trudim prekrmariti neke vmes, se največkrat uspem zameriti obema stranema. Očitno mi je tokrat to povsem uspelo pri pisanju o Cvetu Erjavcu in Združeni listi.

Erjavčevo ostro in kritično razmišljanje ste lahko že prebrali v Novem tedniku, objavljamo pa ga tudi v rubriki v tej številki ŠN. Njegova ogorčenja pobuda, da naj Občina prične izdajati svoj list, s katerim bo objektivno in popolno obveščala občane, bo težko našla ustrezen odmev v občinskem proračunu, z ozirom na to, da sta zadnje čase SKD in ZLSD kar dobro uigran tandem, je pa ne gre povsem zanemariti.



*Čestitamo za
dan državnosti!*

Uredništvo

Ali to pomeni, da so ŠN resneje ogrožene? Mislim, da zaradi "Erjavčevega časopisa" - biltena o dogajanjih med občinskimi svetniki - vsekakor niso. Druga pesem pa bi bila, če bi se vladajoča večina v občinskem svetu odločila za resnejši občinski časopis in zanj namenila iz proračuna 5 do 10 milijonov SIT, kolikor tašna zadevica stane. V tem primeru bi seveda Šentjurske novice kaj kmalu zmrznile, kajti takšen denar lahko prinese ne le zastojniški časopis, temveč vsaj teoretično tudi drugačno kakovost poročanja. Šentjurskega trga pa za dva časopisa ni. Ampak tudi v tem primeru bi ostal Erjavčev problem nerešen, saj si noben občinski časopis ne bi mogel privoščiti objave, sodeč po vsebini zadnje seje OS, okrog 35 strani raznih občinskih odlokov, osnutka proračuna...in ob tem naj bi še verno povzemal oh in ah pomembne ideje vseh svetnikov, seveda ne le Erjavčevih, ki bi jih spet bilo vsaj za 30 strani. Le kdo bi bral vso to solato, ki bi poleg vsega slej ko prej končala na ravni gole politične propagande vladajoče občinske garniture?

Kljub temu pa sem se ob Erjavčevih napadih le zamislil. Pa ne zato, ker bi me Erjavčevi očitki prizadevali v živo; sploh si jih ne jemljam k srcu, ker enostavno niso utemeljeni. Tudi Erjavce se bo pač enkrat moral spoprijazniti z dejstvom, da nobena informacija ni in ne more biti povsem objektivna, ker je vedno plod subjektivnega dojemanja in podajanja. Lahko pa je namerno skrivljena, torej nepoštena. Tu pa sem se pripravljen stepsti z gospodom Erjavcem, kot se

reče v prisposodbi, če bo vztrajal, da sem lopov. Trdim in želim dokazati, da za takšno obdolžitev nima takorekoč nobenega argumenta oziroma je njegov edini argument, da mu moje pisanje ni všeč, kar pa je odločno premalo.

Če grem s splošne na konkretno raven; za Erjavca je neresnično in zato tudi sporno moje uganje o dogajanju v Združeni listi, o njenem sodelovanju s SKD. Potem ko je Erjavce kot predsednik te stranke v ključnih trenutkih gladko podprl vladajočo koalicijo in se odločno oddaljil od svoje formalne opozicijske vloge, sem, normalno, posumil, da Združena lista igra dvojno vlogo. Ostala mi je le še dilema, ali gre za politiko stranke, ali zgolj za Erjavčevo soliranje. Odkrito sem vprašal dva ali tri vodilne člane Združene liste, za kaj gre. Ker o Erjavčevi usmeritvi stranke v OS niso nič vedeli, je nastalo objavljeno retorično vprašanje, čigav je Erjavce. Ne bom trdil, da je bilo vprašanje prijetno, toda bilo je utemeljeno z njegovim ravnanjem, šentjurska politična javnost pa je imela pravico nanj dobiti odgovor, jaz pa sem ga bil enako dolžan izvesti od tistih, ki so odgovor poznali. In smo ga tudi dobili - po zaslugi Šentjurskih novic in moje "nesramnosti". V pismu predsednika Združene liste, ki ga danes objavljamo, je Cvetu Erjavce jasno zapisal, da je njegovo usmeritev Predsedstvo Združene liste podprlo in stranka ostaja "čvrsta in neomajna še nadalje." Seveda bi bila njegova ugotovitev neprimerno bolj verodostojna in objektivna, če bi na sejo povabil enega od sodelavcev ŠN, ki bi obvestil javnost o dogajanju na Predsedstvu, toda nobenega razloga nimam, da Erjavcu tudi tako ne bi verjel. Prav, je pač tako. Ne oporekam in nikoli nisem oporekal pravici šentjurske Združene liste, da vodi svojo politiko, kakršnokoli že, se povezuje ali služi komerkoli. Lahko tudi poskuša preslepiti bodisi svoje člane, koalicijske partnerje ali javnost, toda za božjo voljo, naj se potem, ko je zalotena »in flagranti«, ne dela še naprej do kraja nevedno in poskuša greh pripisati tistim, ki so razkrili njene namene. Še več, njen predsednik in deklariran demokrat Erjavce zahteva linč Kovača in Šentjurskih novic, ker sta zaslutila tisto, kar je v svojem pismu sedaj tudi sam priznal.

Ne morem, da ne bi čisto na kratko komentiral tudi Erjavčev očitek, ki spominja na tisti znameniti »Držite tatu«, da želim prenesti zdrahe in težave SDS na njegovo stranko. Tu bom kategoričen: SDS je imela in ima težave, ki pa jih ureja tako, kot se v demokraciji počne,

odprto in pred očmi javnosti. Ali so to res le zdrahe, ali pa gre za način urejanja konfliktnih zadev, je stvar osebnega pojmovanja demokracije. In Franc Kovača ne zapušča lastna stranka, ampak bom zagotovo zapustil sam njen šentjurski občinski odbor, če ne bo zmožni odprtega dialoga in posledičnega očiščenja.

Za konec tega razmišljanja bom uporabil zadnji odstavek Erjavčevega pisma in ga naslovil na mojega jezne sogovornika: "Razumevanje demokracije je za nekoga lahko težko, ali pa je noče razumeti..."

In zaključil po svoje: "Že razumevanje demokracije je težko, ko pa je potrebno po njenih načelih tudi kaj narediti, zlasti takrat, ko gre za lastno kožo ali konkretne interese, je zadeva za marsikoga res pretežka."

Franc Kovač

Dan državnosti brez kresa na Rifniku

Kljub tradicionalno slabemu vremenu v prejšnjih letih se je kresovanje na Rifniku, vsaj po moji oceni, le pričelo prijemati, žal pa ga letos ne bo več. Zakaj?

Odgovor je dokaj prozaičen: šentjurske politične stranke po volitvah še niso prišle toliko k sebi, da bi se malo razmigale, Občina pa svoje praznovanje organizira istočasno v kulturni dvorani s šentviško »Naročeno zmešnjavo« in ji tudi kar prija, da se običajno skromno število udeležencev ne razide na dve lokaciji. Dobil sem celo občutek, da so na oddelku za družbene dejavnosti, kjer bedijo nad šentjurskimi prireditvami, celo načrtno delali v smeri ukinitve kresovanja. Sam sem se sicer nekoliko previdno ponujal, tudi študentje so bili pripravljeni sodelovati, a očitno nismo bili pravi - g. Peperko je organizacijo ponujal le SLS, ta pa je bogve zakaj ni prevzela.

Prav, pa nič! Pravzaprav ne čisto nič.

Predlagam vsem, ki ljubijo rifniške strmine in ki cenijo dan ustanovitve slovenske države, da se na predvečer praznika dobimo na vrhu Rifnika, morda zakurimo taborni ogenj, izstrelimo kakšno raketo, potegnemo iz nahrbtnika kaj za pod zob, zapojemo...

Naslednje leto bodo za kresovanje na Rifniku poskrbele Šentjurske novice.

Franc Kovač

Naslednja številka Šentjurskih novic izide v torek, 27. julija 1999

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Dušana Kvedra 11. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-601-24123.

Denar je sveta vladar - s seje občinskega sveta

Osrednja točka majske seje OS naj bi bila razprava o osnutku občinskega proračuna, toda je bila tako mlačna, da je izgubila pomen osrednjosti. Zgodilo se je celo, da je med obravnavo osnutka kar lepo število svetnikov sproščeno kadilo in debatiralo o bolj "posvetnih" zadevah na hodniku pred skupščinsko dvorano. Vse kaže, da se ponavlja zgodba iz prejšnjih let, da je občinski proračun preveč komplicirana zadeva za povprečno neinformiranega svetnika in je več ali manj že pred sejo dokončno oblikovan in sprejet v ožjem občinskem vodstvu. "Nesposvečeni" svetniki si na seji ob njem le še do onemoglosti brusijo zobe in retorično opozarjajo nase in na potrebe svojih volivcev. Skratka gre za obred in komaj kaj še za racionalno zadevo.

Čistilna naprava in Jurmes

Župan je že s točko "Aktualno" rahlo razburkal svetniške vode. Najprej je poročal o širitvi klavnice, vzporedno s tem pa je načel tudi vprašanje o šentjurski komunalni čistilni napravi oziroma o povezovanju teh dveh problemov. Pri čistilni napravi gre za razmeroma veliko investicijo, verjetno preko 500 milijonov SIT, morda prav zato ni eksaktno povedal, kdo se želi "šlepati", Občina ali Jurmes. Vsekakor je dejstvo, da šentjurska klavnica že desetletja spušča odplake takorekoč neposredno v Kozarico, kar se zlasti ne da prezreti ob nizkem vodostaju, ko se iz potoka širi smrad, zdaj pa obstaja resna nevarnost, da bo na obstoječi režim priključila še razširjeno proizvodnjo in še desetletje čakala na komunalno čistilno napravo. Zanimivo je, da sta se za takojšnjo širitev Jurmesa odločno zavzela predsednik sveta KS Šentjur Erjavec in podžupan Čokl, češ da je potrebno pomagati gospodarstvu, Voglajna pa naj si verjetno pomaga kar sama.

Pokrajine - nova birokratizacija države?

Hvaležna razprava se je razvila okrog ustanavljanja pokrajin. Malovrh je poročal, da bodo pokrajine takorekoč ustavna kategorija, Erjavec in Mastnak sta razpredala, da je treba temeljito premisliti in preštudirati, ali smo za večje pokrajine - v tem primeru bi se verjetno "izgubili" v veliki Celjski pokrajini - ali za manjše, v tem primeru pa bi nas čakala Šmarsko-posotelska poddržava. Sam sem bil mnenja, da so pokrajine brez haska, pomenijo pa nadaljno slabitev občin in pomenijo predvsem le nadaljno škodljivo birokratizacijo naše države. Moj predlog, da OS v načelu zavrne ustanavljanje pokrajin, ni dobil podpore.

Pobude in vprašanja svetnikov - največ o asfaltnem mešalcu

Bilo jih je kar precej, povzemam pa le nakaj bolj opaznih. Artnak je izpostavil izvajanje ustavno spornega občinskega odloka o plačevanju nadomestila za stavbna zemljišča, Osetova pa je izstrelila pravi rafal ostrih vprašanj glede nadaljne legalizacije asfaltnega mešalca v Planinski vasi. Iz njenih vprašanj se je dalo razbrati, da je postopek, ki ga vodi občina, nezakonit in protiustaven. Opozorila je tudi na ustavni spor, ki so ga sprožili prizadeti sosedji in ga je Ustavno sodišče sprejelo v obravnavo. Zanimalo jo je, kdo bo plačal velikansko škodo, če bo občina spor izgubila. Vztrajala je, da sta to oseba, ki vodi postopek, in župan. Že spet (mislim, da tretjič) je postavila vprašanje, kako se je gradila rastlinska čistilna naprava na Planini in posredno spet napadla Mirka Kovača, ki je menda to gradnjo izvajal.

Malovrh ji je zagotavljal, da je bilo delo občinskih organov zakonito, za ustrezne postopke s črno gradnjo pa, da so odgovorne inšpekcijske službe.

Branko Oset je povedal, da so imeli gasilci ob lanski poplavi na svoji mašineriji za 2,7 milijona SIT škode in je predlagal, da jim to občina kar takoj plača. Tudi ni bil zadovoljen z lokacijo šentjurskega gasilskega doma, ki mu je treba najti prometno bolj ustrezno mesto, skrbelo pa ga je tudi odprtje bazena.

Erjavec je ponovil svojo zahtevo, da Vegrad začne graditi avtobusno postajo, ali pa naj Občina poišče novega ponudnika, od Vegrada pa izterja za 7 milijonov SIT penalov. Z njim se je v načelu strinjal tudi župan, le da je poudaril, da so zadeve bolj komplicirane, ker ima Občina z Vegradom še neke druge aranžmaje.

Bolj loklano obarvane pobude oziroma vprašanja so imeli Korže (usoda denarne pomoči po lanskem neurju?), Zdolšek (plazovi?), Pungartnik (nasip ob Voglajni), Kolečeva (kulturni dom).

Ceste, odpadki, plače občinskih funkcionarjev...

Brez pripomb so bili sprejeti: Odlok o občinskih cestah, Odlok o javnih prometnih površinah in Odlok o povečanju prispevka za investicijska vlaganja v celjsko deponijo odpadkov. Slednji je bil pripravljen dokaj lahkotno. Kot kaže, se z odvozom odpadkov in denarjem, ki odteka iz občine skupaj z odpadki, v občinski upravi nihče pretirano ne zanima.

Tudi o pravilniku o plačah občinskih funkcionarjev ni bilo resnejših razprav. Županova plača izhaja iz količnikov 8 + 4, kar pomeni skupaj z dodatkom na delovno dobo okrog 520.000 SIT bruto. Podžupan Čokl bo imel nekaj čez 400.000 SIT bruto, morebitni neprofesionalni župan pa po opravljenem delu do polovice te vsote. Svetniki bodo za svoje delo plačani s sejinami v višini 13.000 SIT.

Delovna telesa OS - kot bi jih nanosil veter

Čeprav je bilo ob sprejemanju statuta kar nekaj nategovanja okrog raznih komisij in odborov, je bilo njihovo rojstvo lahkotno. Vsaka stranka je dobila po eno mesto v vsakem odboru, polovico mest so morali zasedeti svetniki, druga polovica pa je pripadla najzaslužnejšim strankarskim ljudem. Sestava je hudo pisana in kot vse kaže, odborom nihče ne pripisuje večjega pomena. Če še upoštevamo, da stranke praviloma slabo funkcionirajo in bodo člani odborov in komisij pri odločanju prepuščeni več ali manj svoji vesti, potem od delovnih teles OS ne smemo preveč pričakovati. Kot je bilo slišati, naj bi bilo članstvo v odborih zanimivo le zaradi sejnine, pa še ta je letos bolj mršava in znaša le 6000 SIT.

Občinski proračun '99

Sever izkorišča jug?

Nekaj čudnega se dogaja: število prebivalcev se nam je zmanjšalo za 8%, proračun pa naj bi se nam povečal za 26%. Če je naša država povsod tako radodarna, potem se nam sicer bolje piše, njej pa precej slabo.

Župan je predlagal naslednji proračun:

Lastnih prihodkov bo občina imela 572 milijonov SIT, enako vsoto pa ji bo primaknila še država. Iz drugih virov (prodaja stanovanj, najemnine, nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, stanovanjski sklad...) naj bi se dodatno nateklo še 288 milijonov SIT. Lepo!

Bolj zanimivo bo pogledati, kako namerava župan ta denar porabiti. Opozoril bom le na nekatere bolj aktualne postavke.

Stroški občinske uprave bodo znesli 112 milijonov (+ 16%), od tega bo šlo za plače 79 milijonov (+19%).

Za družbene dejavnosti bo šlo 443 milijonov (+ 18%), od tega za otroško varstvo 176 milijonov (+ 20%). Kar 20 milijonov SIT bo šlo za varstvo otrok v vrtcih v sosednjih občinah, kar pomeni porast za 66%. Ali ta skok pomeni, da otroci "bežijo" iz naših vrtcev?

Za kulturo je predvidenih 43 milijonov (+9,5%), od tega vzame knjižnica kar 22,4 milijona, Zveza kulturnih društev 4,8 milijona, spomeniško varstvo 4 milijone, občinske prireditve (razni prazniki, Ipavčevi kulturni dnevi...) 1,7 milijona, Ipavčeva hiša 1,1

milijona, Ferležov mlin 0,5 milijona itd. V tem poglavju sta se pojavili dve novi postavki: "Literarna dejavnost", za katero je župan namenil 300.000 SIT, in sklad za kulturo z 230.000 tolarji. Iz kulture pa so izginile mažoretke, ki so v preteklih letih predstavljale posebno proračunsko dejavnost, zdaj pa so se izgubile verjetno v kakšni drugi postavki.

Šentjurska neodvisna lista se v proračunu pojavlja kar dvakrat, prvič kot Društvo za razvoj Šentjurja in drugič celo kot politična stranka. Skupaj naj bi pokasirala okrog pol milijona tolarjev.

Socialno varstvo naj bi porabilo 93 milijonov (+ 38%). Tu največ vzamejo oskrbine v zavodih (52

milijonov) in zdravstveno varstvo brezposelnih (29 milijonov). Kar 5 milijonov bodo porabili RK in humanitarne organizacije.

Šport bo skupaj dobil 13,5 milijona (+35%). Od tega bo šlo za rekreacijske dejavnosti 4,3 milijona in za mladinske tekmovalne športe 5,2 milijona, 1,5 milijona pa za vzdrževanje športnih objektov in 1 milijon za Športno zvezo.

Za komunalno bo šlo 106 milijonov (+19%). KS Šentjur mesto bo dobila 21 milijonov, to je kar za 55% več, vse druge KS pa za 3% manj kot lani, kar bo verjetno vzbudilo nemali revolt po vsej občini. Če k tej vsoti prištejemo še sredstva, ki jih bo občina prispevala za javna dela v komunalni v Šentjurju, je zadeva še bolj vnebovpijoča.

Zanimiva je tudi postavka "oskrba z vodo ob suši - D. gora", 4 milijone, ker je suša takorekoč naročena, ali pa vsaj načrtovana. Zakaj so stroški za odvoz kontajnerjev z odpadki načrtovani z indeksom 500, je težko uganiti z ozirom na to, da bi morali imeti že od lanskega leta organiziran redni odvoz odpadkov.

Za ceste bo šlo 120 milijonov (+55%). Skoraj polovico zneska (51 milijonov je menda že porabila letošnja zima) bo šlo za tekoče vzdrževanje lokalnih cest, gradila pa se bo le cesta Dole - Proseniško (25 milijonov SIT).

V gospodarstvu bo šlo 195 milijonov SIT. Tu je največji porast pri postavki za turistične aktivnosti (+113%). V tej postavki sta novi postavki udeležba na sejnih (800.000 SIT) in druge akcije (550.000 SIT). Kaj so to druge akcije, ni pojasnjeno.

Sredstva za kmetijstvo se povečujejo za 21% (21,8 milijona). Tu so stroški standardni: občina še vedno ni prišla dalje od melioracij (4 M), regresiranja (8M) in tako imenovanega zemljiškega sklada (5M), s katerim gospodarji združna hranilnica. Bistveno povečanje pa je pri postavkah Izobraževanje v kmetijstvu (+140%, to je 3,6 M) in CRPOV Ponikva (+230% - 1 milijon). Zlasti postavka "Izobraževanje" je nekoliko nenavadna z ozirom na razkošno prisotnost plačane državne kmetijske svetovne službe. Obstaja nekaj znamenj, da gre za ceno SLS za koalicijsko podporo županu.

Pri stanovanjskem gospodarstvu (49 M) je predvideno zmanjšanje za 6%, sicer pa ta postavka niti približno ni podobna tisti, s katero operira upravni odbor Stanovanjskega sklada, kar pomeni, da bo tu še vroče. Večji del te vsote, ki prihaja pretežno od najemnin, je predviden za vzdrževalna dela (38M), preostanek pa za denacionalizacijske upravičence, ki očitno po tolikih letih še vedno niso izplačani.

Drugače je pri gospodarjenju s stavbnimi zemljišči, kjer so občinski finančniki naračunali občuten porast porabe (111 milijonov, to je +48%) in kar za okoli 20 milijonov več, kot je predvidenih prihodkov iz te sfere. največji postavki iz tega poglavja sta stanovanjska cona III v Šentjurju (25 M) in podvoz (16 M). Po 10 M SIT bo šlo za šentjursko industrijsko cono, razširitev ZN za Novo vas in Črnoico, ZN

Dramlje in stanovanjsko cono Proseniško, 5 M pa za ZN Urban v Slivnici.

Več kot za enkrat (+111%) se je povečala postavka za javna dela. Za javna dela v komunalni, kulturni in socialni naj bi šlo 5,7 milijona. Če vemo, da je delež občine pri javnih delih 20 odstoten, pomeni, da bo javnih del za okrog 27 milijonov SIT.

Investicije: več za orgle kot za šport v vsej občini

Sredstva za investicije se povečujejo za 35% in znašajo skupaj 389 milijonov SIT. Za družbene dejavnosti bo šlo 147 milijona SIT (+58%). Od tega vzameta šoli v Hruševcu in na Prevorju 110 milijonov in dom upokojencev 25 milijonov. V tej postavki je veliko pozornost zbudila postavka za sofinanciranje orgel v višini 5 milijonov SIT. Verjetno gre za orgle v šentjurski farni cerkvi. Z ozirom, da občina investira v šport vsega 4,5 milijona SIT, ve pa se, da se za orgle zbira denar tudi na Ponikvi in v Dramljah, zna biti "orgelska" razprava sila pestra in zanimiva.

V komunalno infrastrukturo naj bi šlo 146 milijonov SIT. Vodovodi bodo vzeli 87 milijonov (35 milijonov za vodovod iz Hrastja; 12 M - Zagora; 25M - Dramlje; 15M - Slivnica), pločniki 19 milijonov (Vrbno, Nova vas, Ponikva), pokopališče Šentjur 5,5 milijona itd. Komunalno podjetje naj bi dobilo 15 milijonov za komunalno vozilo.

V ceste naj bi šle naslednje investicije: Trnovec - Žepina 3 milijone, Hotunje - Uniše 9,6 milijona ter v šentjurske prometnice 33 milijonov (nadvoz, podvoz, obvoznica). Tudi ta šentjurska postavka bi znala biti tarča ostrih besednih spopadov v občinskem svetu.

V poglavju "Skupne naloge" se poleg grada Planina pojavljata v enakem znesku 3 M tudi Ipavčeva hiša in vzdrževanje nedorečenih objektov javnega pomena.

Tako, to je to, kar predlaga župan. V proračunu, z izjemo redkih postavk, ki sem jih že komentiral, ni bistvenih novosti. Morda je opazno le to, da je letošnji proračun dokaj centralističen in izrazito bolj "šentjurski", kot so bili prejšnji. "Bose" so ostale zlasti KS Planina, Prevorje, Loka in Kalobje. Po hitri oceni dobijo poleg redne apanaže, tako kot tudi vse druge KS, Planinčani še 800.000 SIT za pokopališče, Kalobja in Prevorja pa posebej v proračunu ni opaziti, če izvajamo OŠ Prevorje, ki pa se gradi na državne stroške.

Ponkovičani so poleg rednih sredstev uspeli županu iztrgati okrog 29 milijonov SIT (igrišče, KD, D. gora, cesta do Slomškove, pločnik, CRPOV, stanovanjska cona...), ali skupaj kar okrog 36 milijonov tolarjev, kar pomeni, da so glede »ropanja« občinskega proračuna zelo uspešni.

Udeležba KS Slivnice v proračunu je tudi občutna (33,5 milijonov), a gre kar 27 milijonov na račun vodovodov (Zagora, Bukovje), kjer naj bi znašala lastna udeležba KS 15 milijonov SIT (za vodovod Zagora ne vem, ali spada v KS Slivnico ali v KS Loko), je realna številka precej nižja.

V KS Dramlje bo šlo 39 milijonov SIT, od tega 25 milijonov za vodovod Vodule, kjer znaša lastna udeležba 15 milijonov SIT. Neuradno je bilo rečeno, da jim je dodatno padel v žep še en milijon tolarjev za cerkveni prosvetni dom.

Tudi KS Blagovna je v proračunu relativno visoko (35 milijonov) in sicer na račun ceste Proseniško - Dole (25 milijonov).

V KS Šentjur center se bo letos skupaj vložilo 225 milijonov SIT, v kar niso vštete centralne občinske institucije, in pa tisti zneski, ki se sicer v glavnem porabijo v mestu Šentjur, a so namenjeni vsej občini (Knjižnica, Ipavčevi dnevi, šport, VDV, gasilci, stanovanjsko gospodarstvo, OŠ Hruševac, odvoz kontajnerjev...). Objektivna razmejitev in primerjava je zelo težka, vse pa kaže, da je središče občine daleč največji porabnik (in gotovo tudi ustvarjalec!) prostih sredstev občinskega proračuna. Razpravam o tem, ali gre za pretiran znesek, ki gre na račun okoliških KS, in pa o smiselnosti ustanavljanja novih občin, se verjetno ne bo dalo izogniti. Čeprav so večje investicije namenjene širšemu okolju (nadvoz 24 M, podvoz 20 M, VI. faza vodovoda Hrastje 35 M ...), še vedno ostane na šentjurskem kontu kar lepo število milijonov.

KS Šentjur okolica je težko ločiti od KS mesto, je pa le možno izračunati, da je izključno tej KS namenjenih 33 milijonov SIT. Največ bo šlo za pločnike (16 milijonov) in kanalizacijo (7 milijonov).

In kaj so k osnutku proračuna rekli svetniki?

Razprava je bila razmeroma dolgočasna in pričakovana. Presenetila je SLS oziroma Janez Škoberne v njenem imenu, ki je predstavil vrsto pripomb, kar pomeni, da jih župan pri pripravi proračuna ni kaj dosti "šmirglal". Predvsem so zahtevali, da se posamezne postavke razčlenijo. Tako naj bi pri dejavnosti mladih, zlasti pri nedefinirani postavki "Akcije, programi" rekli, da gre 300.000 SIT tudi za Društvo podeželske mladine, podobno naj bi se določeno reklo, da gre iz skupne postavke "Kulturni domovi" 1 milijon SIT za cerkveni drameljski kulturni dom, enako je potrebno po KS razdeliti javna dela, pa dati del denarja tudi za drameljske orgle, razdeliti športni denar, dati več za kmetijstvo itd.

Drugi razpravljalci so govorili več ali manj v lastnem imenu in ne v imenu svojih strank. Kolečeva je opazila, da gre za kulturo vsega mršavih 0,33% sredstev in bi rada imela za Zvezo kulturnih društev vsaj 1 milijon več. Kolar (SKD) bi odvzel 24 milijonov SIT cestam in jih dal vodovodom, dodatno pa še 2 milijona za drameljski kulturni dom in 1 milijon za pokopališče. Artnak je opazil, da občina še vedno nima proračunskih načel, denar za mesto Šentjur se troši nesistemsko, razmerje med investicijami v šport in v orgle je neokusno, občina bi morala več narediti za informiranje občanov... Erjavac je hotel več denarja za civilno zaščito (slišati je bilo, da na tem področju računa na službico), nakup knjig, kulturni dom, šentjursko pokopališče, pol

milijona pa bi dal tudi Kmetijski šoli za vinsko klet in še kaj. Mastnak je navijal za Ljudsko univerzo, za dodatno nabavo inštrumentov za godbo, obleke za pevske zборе... Razpravljali so še Gorečan (v proračunu je več neusklajenosti), Jeršič (KS Loka je izpadla iz proračuna), nekaj besed pa bi lahko zapisal še o svoji razpravi.

Zahteval sem, da se v odloku omeji praksa, da župan po svoji volji prerazporeja proračunski denar, predvsem pa, da mora biti proračun odvisen od dokumentiranih programov in zahtev, ki jih morajo preučiti ustrezne komisije, ne pa od domnev in simpatij predlagateljev. Od konkretnih pripomb bi omenil le predlog, da naj

se namesto nedefiniranega izobraževanja, večnega pospeševanja kmetijstva ter regresiranja semen žr ekološko in tudi sicer sporne silažne koruze, denar nameni za vzorčne kmetije z biopridelavo.

To je bilo več ali manj vse.

F.K.

Konferenca LDS: imamo liberalce in klerikalce

V petek, 5. junija, je imela v slivniškem gasilsko - kulturnem domu šentjurska LDS svojo redno volilno konferenco. Presenetljivo skromna udeležba, vsega 14 volilnih upravičencev in morda še deseterica simpatizerjev - med njimi je bilo še največ nekdanjih članov Sivih panterjev - je za drugo najmočnejšo stranko v občini skorajda malo premalo. Res pa je, da so eldeesovci dosledni in vse člane, ki pravočasno ne poravnajo članarine, obravnavajo kot simpatizerje. Glede tega se z njimi od šentjurskih strank lahko primerjajo le socialdemokrati, vse druge stranke pa članskega statusa ne jemljejo tako resno.

Boljši del konference je bilo poročilo predsednika Artnaka, ki je kritično razčlenil štiriletno delovanje stranke. Tokrat smo tudi prvič slišali uradno obrazložitev znanih dogajanj ob začetku prejšnjega mandata Občinskega sveta, ko je skoraj prišlo do povezave LDS in SLS. LDS je takrat šla v dogovor z Ljudsko stranko, a jo je le - ta potem ko je svoje dosegla (predsednica OS je postala Tatjana Osetova, sekretar pa Janez Škoberne) pustila na cedilu. Podobno so liberalci kratko potegnili tudi v pogajanjih s SKD. Malovrh jim je takrat obljubil samostojno vodenje oddelka za gospodarstvo in družbene službe (Peperko) ter pomoč pri kadrovanju za načelnika Uprave enote, a si je menda kasneje premislil, kar je imelo za posledico, da je LDS dogovor preklicala in se podala v čisto opozicijo. Eden od postranskih vzrokov naj bi bil tudi pretirano bučen obred blagoslovitve hruševske šole. Artnak je ocenil, da je bila opozicijska vloga LDS uspešna, saj je odločilno prispevala k uspehom šentjurske občine v zadnjem desetletju. Tako naj bi prav njihove ljubljanske povezave veliko pripomogle pri izgradnji OŠ Hruševce, podvoza, doma upokojencev, telefonije... Občinskemu vodstvu je očital tudi več težkih napak: konzervativni pogled na razvoj, centraliziran proračun in zanemarjanje vloge krajevnih skupnosti, uničujočo kmetijsko politiko, katastrofalno politiko na področju kulture, športa...

Zanimiva je bila tudi Artnakova ocena aktualnega šentjurskega političnega trenutka. Ocenil je, da gre v šentjurski občini za izrazito konfrontacijo med klerikalci in liberalci. V klerikalni blok, v katerem ob odkriti aktivni vlogi Cerkve odločajo krščanski demokrati, je prišel poleg Ljudske stranke še Pungartnikove neodvisneže ter posamezne odpadnike iz drugih strank. SDS naj bi bila še nerazčiščena. Ko se bo izčistila in res postala v skladu z evropsko tradicijo leva stranka, naj bi večina njenega članstva našla svoje mesto bodisi v klerikalnem bloku ali pa v LDS. Na drugi strani naj bi bila LDS nesporen voditelj tako imenovane liberalne javnosti, ki se bo slej ko prej postavila po robu pretirani konzervativnosti klerikalnega bloka. V takšni delitvi LDS lahko pristane na odkrito sodelovanje s klerikalnim blokom le pod pogojem čvrstih zagotovil, da bodo njena stališča ustrezno zastopana, to pa ta hip pomeni najmanj profesionalnega podžupana. Ta pogoj oziroma že kar zahtevo je delovni predsednik konference Boris Zupanc dal na glasovanje in



je bil sprejet soglasno. Ker jim je navzoči župan Malovrh odgovoril, da je za šentjursko občino en profesionalni podžupan povsem dovolj, tega pa si je že izbral iz vrst svoje stranke, je že prej nakazana izključujoča delitev na klerikalce in liberalce dobila formalizirano obliko, ki je v naslednjih štirih letih nikakor ne bo mogoče zlahka obiti. To zagotovo pomeni, da se je LDS strateško opredelila za trdo opozicijsko vlogo. Ta ji sicer ne obeta ravno skorajšnjega volilnega uspeha, zagotovo pa bo prinesla nekaj več demokratičnega prepričanja v sedaj že razmeroma zatohle občinske sobane.

Že naslednja točka dnevnega reda, program občinske LDS, ki ga je predstavil Ludvik Mastnak, je prinesla rahlo razočaranje: program je bil leporečen in tako splošen, da se je z njim v celoti zlahka identificiral tudi nosilec oblasti šentjurskih krščanskih demokratov župan Malovrh. Povedal je, da je že sedaj odlično sodeloval s člani in simpatizerji LDS v občinski upravi (Peperko, Gorečan, Koleševa, Mastnakova...) in da ob tem programu sploh ne vidi ovir za nadaljno simbiozo med SKD in LDS. Ker na njegov poskus »sprave« in neutraliziranja Artnakove »vojne napovedi« ni nihče reagiral, ni bilo več jasno, ali je polarizacija na klerikalni in liberalni blok zdržala ta prvi »napad«.

Prave razprave, tako o poročilu kot o programu skorajda ni bilo. Z nekoliko daljšo razpravo se je oglašil le primarij

Moser, ki je med drugim predlagal, da naj bi država namesto v drage in sistemsko zastarele velike domove upokojencev raje vlagala v manjše zasebne sanatorije. Po njegovem mnenju bo šentjurski dom upokojencev glede humanosti bivanja in življenja slabši od nekdanje črnošliške hiralnice.

Nekaj kritike si je v razpravi privoščil le Martin Cmok. Ni bil zadovoljen s pripravami na lanske občinske volitve, ker se je kadrovanje menda dogajalo v preveč zaprtih krogih, bil pa je tudi edini, ki je opazil, da na konferenci ni bilo podanega finančnega poročila. Artnakovo pojasnilo je bilo presenetljivo: šentjurski odbor LDS sploh nima svojega finančnega poslovanja in vse zanj ureja centrala v Ljubljani. Še bolj presenetljivo je bilo, da so navzoči to obrazložitev mirno vzeli na znanje in nikogar ni motilo, da jim centrala niti finančnega poročila ni dolžna podati.

Tudi volitve novega vodstva LDS so bile vse prej kot razburljive. Dosedanji predsednik Artnak ni imel protikandidata in je bil izvoljen soglasno. Z enakim rezultatom je Edi Peprko postal sekretar, v izvršilni odbor pa so bili izvoljeni vsi predlagani. Vse skupaj je sicer lahko tudi znak grozno velikega soglasja v stranki, nič manj verjetno pa je, da šentjurska LDS boluje za pomanjkanjem notranje energije in zdrave razliknosti.

F.K.

V Dobju s proračunom ni težav

Medtem ko se v Šentjurju občinski svetniki še ubadajo z osnutkom proračuna, so Dobjani svojega brez težav sprejeli že v začetku maja. Skupaj naj bi se v občinsko blagajno nateklo 63 milijonov SIT, ki so jih občinski svetniki takole razdelili: 25 milijonov bo šlo za družbene dejavnosti (šola 9,4 milijona, vrtec 4,2 M...), 9 milijonov SIT bo stroškov z občinsko upravo, 14 milijonov za investicije, večje postavke pa so še vzdrževanje cest, zimska služba, odvoz kontajnerjev, subvencije v kmetijstvu in drugo.

Kako so zadovoljni s financami, sem spraševal župana Salobirja in tajnika Leskovška. Moram reči, da sta bila v primerjavi s šentjurskimi oblastniki prav prijazna in gostobesedna. Nista ravno stokala, a se je vendarle dalo razumeti, da ni tako, kot sta pričakovala.

»Država je postala mačehovska do malih občin: tisti, ki nimamo dovolj lastnih sredstev, dobimo finančno izravnavo le do 75% od primerne porabe na državni ravni, pa še zagonskih sredstev nismo dobili, kot so jih dobile občine, ki so se osamosvajale prej. Kljub temu pa smo zadovoljni, dobili smo najmanj toliko denarja, kot prej v okviru šentjurske občine, in z njim sami razpolagamo, prej pa smo vse leto hodili v Šentjur in prosili od pisarne do pisarne. Sicer pa nam na ministrstvu obljubljajo, da bodo pogoji drugo leto za male občine ugodnejši,« je povedal g. Salobir.

Tajnik Leskovšek je bil še bolj določen: »Letos smo že do poletja realizirali večji del svojega investicijskega programa. Ceste Jezerce - Suho, Dobje - Lovska koča in Repuš - Klance so že nared, ča pa bomo uspeli na natečaju za demografsko ogrožene, se bomo lotili tudi ceste Dobje - Žegar. Lahko rečem, da nam tudi druge službe, s katerimi smo bili prej vezani na Šentjur, delujejo bolje, na primer zimska služba. Kar dobro nam gre.

Kaj pa občani, so zadovoljni z občino?

»Vsem seveda ni mogoče ugoditi, a zdi se, da zaenkrat ni večjih težav.«

Kaj pa brezposelnost in drugi pereči problemi?

»V Dobju imamo okrog 80 nezaposlenih, hkrati pa Agrad d.o.o., firma iz Trbovelj, ki je nadomestila Iris konfekcijo, neuspešno išče delavce. V Agradu imajo 15 zaposlenih, še 10 pa bi jih zaposlili, pa jih ni. Okrog 50 je zaposlenih tudi pri Hribu. Enega ali dva delavca bomo zaposlili tudi preko javnih del.

Kaj pa delitvena bilanca?

»Zaenkrat še ni nič urejenega, a pričakujemo, da bo šlo. Delitveni ključ 94 : 6 je dogovorjen.

In še zadnje vprašanje: Kaj se dogaja s šolo v Kalobju?

»Tu gre pa za malo nagajanja s strani šentjurske občine.«

F.K.

Na Ponikvi so zadovoljni

Predsednik sveta KS Ponikva g. Vrečko je bil sicer previden, češ, da mora paziti, kaj bo povedal za Šentjurske novice, a vendarle ni poskušal skriti svojega zadovoljstva nad letošnjim predlogom občinskega proračuna:

»V svetu KS smo pripravili finančni načrt, predložili smo ga na Občino, ga razložili županu in praktično dobili še več, kot smo načrtovali. Izpadla nam je le cesta Srževica - Okrog. Lahko rečem, da smo bolj zadovoljni kot zadnja tri leta. Za delovanje KS in vzdrževanje nekategoriziranih cest in naselij bomo dobili okrog 7,7 milijona, dodatno pa naj bi na Ponikvo prišlo še 9,4 milijona SIT za cesto do Sloma, 5,3 milijona za obnovo prosvetnega doma, 3 milijone za pločnik, 4 milijone za vodovod v Dolgi gori, delali pa naj bi tudi igrišče, pripravljali stanovanjsko cono in še nakaj malenkosti. Če k tem številkam pristojemo še samoprispevek, potem se pokaže, da bomo na Ponikvi letos lahko skupaj porabili okrog 50 milijonov tolarjev. Nekoliko me le skrbi, ker se sprejem občinskega proračuna kar odlaga in nam bo nazadnje zmanjkalo časa.«

Ali to pomeni, da občina Ponikva ni več zanimiva?

»Ta hip ne, sicer pa bo, ko bo za to čas, o tem odločal svet KS. Približni izračun kaže, da bi kot samostojna občina imeli okrog 130 milijonov proračuna. Če od tega odštejemo različne obveznosti in prenose sredstev, nam bi ostalo približno toliko, kolikor bomo letos dobili.«

F.K.

Vaška skupnost brez denarja

Predsednik vaške skupnosti Gorica pri Slivnici Ernest Zidanski je bil rahlo razočaran: za nedeljo, 13. junija, je sklical zbor krajanov, ki pa je bil slabo obiskan: »Težko je z našo vaško skupnostjo, ker takorekoč o ničemer ne odločamo. Denarja ni, občina še konec junija ni sprejela proračuna, mi pa še razčiščujemo dolgove iz prejšnjega mandata. Sicer vemo, kaj bi radi, ne vemo pa kako priti do uresničitve naših želja. Na splošno bi rekel, da smo brez informacij in vemo o dogajanju v občini res le tisto, kar preberemo v Šentjurskih novicah, to pa je za resno delo vaške skupnosti absolutno premalo. Vsekakor bi najprej morali razčistiti, kaj je dolžna narediti Občina, kaj Komunalno podjetje in kaj KS. Glede državne ceste smo že pred leti bili tik pred tem, da jo protestno zapremo, pa so nam takrat obljubili vse, naredili pa nič. Leseni most še vedno obnavljajo vsako leto znova, kljub temu je še vedno preozek in nevaren za pešce, pod vsakim avtom zaropče, da je kaj poslušati. Temu problemu se je sedaj pridružil še udor ceste tik pred Gorico in nihče ne ve, kako dolgo bo tam cesta sploh še prevozna. O preusmeritvi prometa čez Voglajno menda več ne razmišljamo, kar po mojem mnenju tudi ne bi bilo smotno. Drugače je z avtobusno postajo, pločniki in ležečimi policaji; tu bi se dalo prej kaj narediti. Ampak, kot sem že rekel, z dolgovi in brez občinskega proračuna ne bo šlo.«

Kaj pa druge zadeve, razvoj središča KS...?

»Težko bi bil optimist. Gorica je lep kraj in bi se dalo marsikaj lepo urediti, a ne gre. Samo središče se prazni, stavba bivše Auree je več ali manj zapuščena, podobno se dogaja tudi Grassellijevemu imetju. Celo župnija se ni uspeła preseliti v center.

Kaj pa tekoče delovanje KS?

»Nič posebnega se ne dogaja. V prvem polletju smo poravnali 5 milijonov dolga za cesto v Dolgi gori, dober milijon smo porabili za gramoziranje nekategoriziranih cest, društvom smo dali 1,3 milijona tolarjev dotacij, približno takšen znesek smo poravnali tudi Gekotu, za zimsko službo je šlo 800.000 SIT, enak znesek smo porabili, da smo v čistilni akciji odpeljali na smetišče okrog 200 m3 kosovnih odpadkov. V drugi polovici leta načrtujemo asfaltiranje ceste Slom - Ibšek (8 milijonov), naročili smo že potrebno prometno signalizacijo in kažipote (700.000 SIT), prepleskati nameravamo prosvetni dom, urediti ogrevanje v mrliški vežici (1,3 milijona) in postaviti mejo iz cipres na spodnji strani pokopališča. Predvidoma se bo 1. julija pričela obnova železniške proge Grobelno - Ponikva, kjer naj bi dobili okrog 10.000 m3 odpadnega gramoza, ki ga bomo razvozili po cestah vse KS. Pri tem bodo naš strošek le prevozi v bolj oddaljene vasi, Dolgo goro, Dobovec...«

Denar?

»Moje trdno stališče je, da ga smemo porabiti le toliko, kot ga imamo. Sem odločno proti, da bi se po nepotrebnem zadolževali, ta trenutek smo povsem na tekočem in upam, da bo tako tudi ostalo.«

F.K.

Grasselliji so žal predaleč in verjetno za naš kraj ne čutijo več pravega zanimanja, zgolj pobiranje najemnine pa razvoju kraja ne more koristiti. Po mojem mnenju imamo v Slivnici tudi krizo vodenja: ljudje se branijo funkcij, če pa kdo že kaj prevzame in poskuša delati, vsi planejo po njem. Kot vse kaže, nimamo ljudi, ki bi jim zaupali, kar je za razvoj kraja zelo slabo.«

Ste že razčistili, čigav je kulturno - gasilski dom?

»Še ne. Tudi tu prihaja do povsem nepotrebnih razprtij.«

Slivniško jezero?

»Vsak dan je vse bolj zapuščeno. Nobenih vesti, da bo krenilo na bolje, ni od nikoder in domačini sploh ne vemo, kaj se z jezerom dogaja. Tu precejšen del krivde nosita država, ki ni znala vzpostaviti lastninskih razmerij, in Občina s svojo restriktivno politiko urejanja prostora. Vesel sem, da se je turistično društvo odločilo za bolj odločne poteze.«

F.K.

Ne pozabite na živali

Ko si v poletni vročini natočim kozarec hladne vode, se vedno spomnim na mnoge živali, privezane na verige, zaprte v neprimernih prostorih, ki si same ne morejo pogasiti žeje ali se umakniti pripeki.

Prosim vse lastnike živali, ne zanemarjajte svojih varovancev, skrbite, da ne bodo trpeli žeje, lakote, poskrbite, da bodo njihovi bivalni prostori znosni!

Štefka K.

Svečana seja skupščine Območne obrtne zbornice Šentjur

Dogodek iz naslova se je jel zgoditi v petek, 11. junija, leta Gospodovega 99 in sicer ob natančno 18.00 uri v sejni sobi Občine Šentjur. Jasno, moja prisotnost se je tam materializirala že nekaj minut prej, ravno ko so se končevale zadnje priprave na to nedvomno zelo slavno in pomembno prireditve. V zraku je bilo čutiti veselo pričakovanje, ki mi je dajalo na znanje, da bo ta skorajšnji dogodek zagotovo monumentalnega pomena za življenje slehernega občana občine Šentjur. Nič več ne bo tako, kot je bilo.

No, kot da se novoprišleki, ki so se počasi začeli nabirati, ne bi zavedali kataklizmične pomembnosti dogodka, so se med sabo sproščeno v svojih lepih, zlikanih bleščečih oblekah neobremenjeno grupirali in šalili in moja ušesa je nemalokrat pobožala »pizda materna«, ki je vsake toliko časa priletela iz zarotniškega grozda obrtnikov, kar je nežno krščansko bitje, kot sem jaz, zelo zelo ZELO šokiralo. No, ugotavljam sam pri sebi, morda ne gre za prelomni dogodek kozmičnih razsežnosti, očitno gre le za protokolarno srečanje sicer starih prijateljev, tokrat za spremembo ne na kakšni terasi s pivom v roki, ampak v zloščenih oblekah, kjer bodo z žegnom države drug drugega hvalili in potarnali nad težkimi časi, ki da jih bodo zdaj zdaj spravili na kant (se mi zdi, da to slednje itak velja že stoletja za nepogrešljiv del pogovora domala vsakega Slovenca).

Od nekod se prikaže tudi gospod župan, ki je s svojim standardnim blago medenim izrazom in nasploh osebnostjo, glasom in stasom, ki širi nekakšen blagodejen, topel in mehak občutek domačnosti in varnosti, nemudoma kasiral nekaj satelitov, ki so pričeli mrzlično krožiti okoli njega.

Vse tiho vrvi od mrmrjanja pridušenih pogovorov, le nek prijeten, rdečkasto okrogloličen možakar manjše rasti pridno prazni kozarce in vsakič, ko z nikomer določenim dvigne zdravico nekam v steno, na glas razmišlja, da mora pa sedaj res nehati piti, drugače se bo še napil.

Z veseljem sprejemem kozarec nepogrešljive rujne pijače, prijazno odklonim malce vsiljivo

ponudbo za kanape in jagodo, kot odojek nataknejo na zobotrebec, neopazno smuknem publikacijo namenjeni 20-letnici dela OOOZ ter se tiho instaliram na sedež v bližnji kot in čakam na začetek prireditve.

Med čakanjem listam in prebiram uvodne misli različnih avtorjev in na svojo grozo ugotovim, da sem do sedaj svoje mlado življenje prebil v totalni nevednosti in ignoranci. Šentjurski obrtniki so pravi dobrotelneži, ki še edini držijo pokonci našo nam vsem drago (in drago) občino in brez njih bi se Šentjur že zdavnaj pogreznil v kaos in večno temo. Ko nazorno preberem še seznam vseh obrtnikov in njih področja dela, ugotovim, da se lahko Šentjur brez problemov odcepi od Zemlje in postane sam svoj planet, saj nam s to paletto servisov, storilnosti in ponudb, ki jih nudijo šentjurski obrtniki, ne bo prav nič manjkalo. Le kako, ko pa eden izmed njih nudi kar »gradbena dela, nizke gradnje in frizerstvo« naenkrat!

Počasi začnejo ponosni in praznje oblečeni gospodje dostojanstveno kot murni in hkrati s kančkom vlahovske vdanosti v usodo, ker so si izbrali takšen dobrotel in nesebičen stil življenja (vse za sicer nevhvaležen narod in njegov blagor) korakati v sejno sobo. Ko se vsi posedejo in ko že ravno pričakujem začetek duhamorne seje – saj so seje ponavadi takšni sestanki z dnevnim redom, kjer se rešujejo trenutna pereča vprašanja z obvezno točko »tekoče zadeve« na koncu – polne obrtniško-ekonomsko-pravne žargona in terminologije, se v prostor priktalijo člani pevskega zbora skladateljev Ipavcev, tokrat v malo okrnjeni zasedbi in, ker ne gre za formalen koncert, malce bolj razpuščeni in v hlačah neskoordiniranih različnih barv, čigar vtisa razmetane raznolikosti ne morejo popraviti niti uniformno usklajene bele srjace, zapojejo šentjurski mega hit Slovenec sem. Navkljub temu občinstvo ostane mrtvo hladno in po še eni patriotski pesmi, Triglav moj dom, sledi kratek, protokolaren aplavz.

Zaradi kratkega nagovora sladkogovoreče povezovalke in pravkar zapetima domoljubnima pesmima je do tega trenutka ozračje postalo tako nabito s slovenskostjo, da bi človek pomislil, da nas pozna in po božje malikuje domala ves svet. Ne morem si kaj, da ne bi za trenutek postal sila ponosen na to, da sem Slovenec, vendar, ker so ti občutki opisljivo zelo podobni tistim, ki sem jih imel na različnih komemoracijah v otroštvu, ko sem bil lahek plen padanja v afekt ponosnosti, da sem Titov pionirček in zato veselo frfotal naokoli z Yugo zastavo, se primem v roke in streznim nazaj v realni svet. Ko sekundo kasneje v publikaciji preberem, da je Rifnik »evropsko znamenito arheološko najdišče«, se zato kar malce kisló nasmejim. Ah, ah, ah.

Do sedaj mi je že jasno, da ima besedica »seja« v naslovu te prireditve prav toliko zveze z sejo, kot besedica »poštenje« v stranki SLS, saj se mi pred očmi v resnici odvíja prava pravcata mala

kulturna manifestacija. Povezovalka nas pouči, da je obrtnikov in pri njih zaposlenih v Sloveniji kar 132.000, kar je 15% zaposlenega prebivalstva, le-ti pa v neskončno veliko državno malho prispevajo eno petino BDP.

Po majhnih zapletih z mikrofonom in opravičilu, da se »tudi obrtnikom kdaj kaj zatakne«, vodja OOOZ Šentjur, g. Berglez, prevzame besedo. Njegov govor je nestrateško bran z listka, občinstva ne pogleda niti enkrat, govor sam pa ni toliko bran, kot je monotono deklamiran, kot bi kakšnega z dolgočasnega in nezainteresiranega osemletnika v šoli prisilili v branje čitanke. Brez kakršnih koli glasovnih intonacij in več kot očitne želje, da čim prej konča, govor izpade tako duhamoren, da mu sploh ne prisluhnem. Očitno je človek bolj vaje trdega dela, kot pa nastopanja pred javnostjo. Popolnoma razumljivo. V poplavi raznih besed le izluščim zanimiv podatek, da šentjurski obrtniki (katerih je blizu 600) zaposlujejo okoli 500 ljudi in tako dejansko sami vzdržujejo blaginjo v kateri živimo. Sledi suh aplavz.

Naslednji govorec se z govori, takole dolgoročno gledano, mladane preživlja, zato ve, da ni dobro z listkom, na katerem je napisan govor, podcenjevati poslušalcev. Župan Jurij Malovrh govori kar iz glave, v kateri pa je nedvomno že vnaprej pripravljena podlaga za rapidno lekcijo iz zgodovine obrtništva – od kamene dobe, preko cehov do grde povojne oblasti, ki je obrtništvo zatirala, dokler se tisti redki preostali (večinoma gostinci, mizarji in avtoprevozniki ter kleparji) nekje v sedemdesetih letih niso združili in izbežali Sklad za pospeševanje obrti in podjetništva, od takrat naprej pa je vse šlo samo še navzgor, še posebej odkar je Slo samostojna. Med govorom se ne morem znebiti občutka, da je župan nekako priljuden orator, ki bi lahko mirne duše bil tudi (priljubljen) župnik. Omeni še dve pereči težavi obrtnikov in sicer plačilni nered (ki je, se mi zdi, tako ali tako del slovenske folklore) in delo na črno (hm, če je to res »problem« obrtnikov, naj ne zaposlujejo več na črno, pa bo). Suh aplavz.

Nastopi g. Salobir Franc, župan novepečene občine Dobje, ki poskrbi za pravo poživitev. Brez listka in z očitno zelo ohlapno podlago za govor, razbudi občinstvo s svojo nenarejenostjo in domala začetniško vnemo in iskreno gorečnostjo. Njegov govor je nasmejan in kratek, toda živopisen, čeprav se ne sestoji iz česa drugega kot dobrodušnih želja za prihodnost in boljše življenje. Kljub temu dobi samo dehidriran aplavz.

Povezovalka potem nastopi z manjšim biserom, ko reče »da težave obrtnikov niso nove, le vsebina starih se je spremenila« (?!?!), nakar prepusti besedo najeminentnejšemu gostu večera, g. Stanislavu Krambergerju, predsedniku upravnega odbora Obrtne Zbornice Slovenije. Čeprav bere z listka, ki mu v tresočih se rokah vibrira kot listje v vetru, kljub temu kdaj pa kdaj

(nadaljevanje na 24. strani)



Adriatic
zavarovalna družba d.d.

Zastopnik: Zoran LIPAR, Agencija Šentjur, GSM: 041/745-601, doma 063/482-842

**Ob sklenitvi
KASKO zavarovanja
vam podarjamo**

35%

**KOMERCIALNI
POPUST!**

**Brezplačno vam bomo izračunali
premijsko za vaš avto in vam jo
po pošti poslali domov.**

Pokličite 041/745-601 (Agencija Šentjur)

Srečanje lokalnih časopisov

Dobili smo se 5. junija v Konjicah, prišlo pa je okrog 30 predstavnikov lokalnih časopisov iz vse Slovenije. Organizator, Konjiške Novice, se je potrudil, zagotovil dobro udeležbo in mimogrede poskrbel tudi za turistično promocijo svojega kraja.

Skupni uvodni del, predstavitev Urada Vlade RS za informiranje, je bil najbolj slobokrvni del srečanja. Predvidevam, da je šlo predvsem za sponzorske posle. Običajno najzanimivejši del, predstavitev rezultatov raziskovanja področja lokanih časopisov, ki ga vsako leto pripravi »Mediana«, se je letos zavrtel nekoliko prehitro, kot da se je direktorici nekam mudilo (pripomba iz poslušalstva: pa ja menda ne v poročnišnico? - malo aluzije na njeno visoko nosečnost). Ker je od Mediane očitno preveč pričakovati, da bi dala od sebe tudi kaj pisnega, je mnogo zanimivih podatkov izpuhtelo v vsemirje. Uspel sem zapisati, da imamo v Sloveniji 61 lokalnih in regionalnih časopisov, med njimi 6 tednikov (tudi NT je med njimi), 15 štirinajst dnevnikov, 20 mesečnikov, 12 časnikov pa izhaja še poredkeje. Polovica (31) jih je v zasebni lasti, drugi pa so bodisi občinski ali društveni. Skoraj polovica časnikov je povsem brezplačnih, nadaljno dobro tretjino krepko sofinancirajo občine in le manjšina jih je ekonomsko in dejansko neodvisnih. Večina časnikov ima od 1000 do 2000 izvodov naklade, povprečna naklada pa znaša okrog 3000. Cene so od 100 do 250 SIT.

Novinarsko tematiko sta obdelovala odgovorni urednik Dela Mitja Meršol in predsednik Društva novinarjev Branko Maksimovič, ki pa lokalcem nista odkrila smodnika. Očitno je bilo, da je problematika lokanega časopisa svojstvena in da z njo nobeden od njiju nima niti pravih izkušenj, po moji oceni pa tudi pravega zanimanja ne. Iz razprave se je pokazalo, da imajo občinski časopisi precej težav s cenzuro, problem so kajpada župani, ki praviloma ne prenesejo kritike. Meršol je vztrajal, da časopis, ki pristane na cenzuro, ni več časopis, temveč le del agitpropa. Tržni časopisi se vsi po vrsti soočajo s finančnimi težavami in pa z zamerami pri lokalnih veljajah, političnih in »kapitalističnih«, pri čemer je zanje slednja kategorija ključna, ker je ekonomsko težja. Tudi odškodninske tožbe na lokalnih ravneh niso več nobena posebnost in jim predstavljajo dodatno eksistenčno grožnjo.

Zlahka smo ugotovili, da imamo toliko skupnih problemov, da bi se kazalo povezati. Toda že pri prvih razmišljanjih, kako se organizirati, se je pokazalo, da ne bo lahko. Tisti redki, ki se pretežno preživljajo z novinarstvom, so silili v Društvo novinarjev, drugi, ki so hkrati lastniki, uredniki, novinarji in še kaj, so videli svojo prihodnost v povsem samosvoji interesni organizaciji, nihče pa ni bil čisto do konca preričan, da drug drugemu res lahko kaj koristimo. Na koncu smo se le sporazumeli za iniciativni odbor, ki ima tri mesece časa, da razmišlja, kaj dobrega lahko lokalci storimo sami sebi.

Udeleženci smo seveda dali na razstavo tudi svoje izdelke, med seboj smo si jih tudi obilno razdelili za pomoč pri »plonkanju«. Primerjava je kaj hitro pokazala tisto, kar smo sicer vedeli že prej: Šentjurske novice so oblikovno preskromne, so eden redkih časopisov, ki še ne poznajo barv, vsebinsko pa so med bolj prodornimi in resnimi.

F.K.

Spet velikan na trnku

Na listi najuspešnejših »somarjev« na Slivniškem jezeru se je pojavilo novo ime: 19. maja je Pavel Menhard iz Rakitovca potegnil na suho 192 cm dolgega in 38,5 kg težkega soma.

Gospod Menhard, kako se ulovi takšno grozno ribo?

»Srečo moraš imeti. Bogve, če se mi bo še sploh kdaj nasmehnila tako radodarno kot tokrat. Že prejšnji dan sem ga opazoval, ko je ropal tik ob obali; vodo je vzvalovil, kot da bi bil potres. Naslednje jutro sem bil na obrežju že ob poldnevih zjutraj. Na velikem trnku sem imel zanj pripravljeni dve zelenki in dve pijavki. Ali sta bili za mojega soma odločilni prav ti pijavki, ne morem reči. Recept so mi dali delavci iz Bosne, pa sem ga preizkusil. Vse se je zgodilo kar naenkrat. Komaj sem vrgel vabo, že je vrvice zabrnela in proti sredini jezera se je za njo potegnila bela razpenjena črta. Da je nekaj velikega, sem takoj vedel, nisem si pa mislil, da sem zapel takega velikana. Štirikrat sem ga privlekel prav do obale, ko pa je začutil, da gre zares, je naredil svoj značilen lok, se takorekoč v zraku obrnil in odplaval nazaj proti sredini jezera. Ko sem videl, kako mogočna je ta riba, je moje upanje, da jo bom uspel sam premagati, kar skopnelo. Pri petem poskusu je bil že toliko utrujen, da mi je uspelo palico držati z eno roko, z drugo pa sem ga zapel z gafom za škrge in že je bil na suhem. Ko sem ga s samokolnico peljal proti domu, se je okrog naju prav kmalu nabrala skupina radovednežev in ribičev. Prišla sta predsednik RD Tovornik in Štraus s fotoaparatom, slikali smo se, šli na tehtanje k Lesjaku, ga očistili in zraven seveda izdatno zalivali ribiško srečo.«

Ste svoj plen tudi poljubili, kot je menda navada?

»Ne, nisem. Bil pa sem ves sluzav in moker od glave do peta, kot da bi z njim počel še kaj drugega.«

Mislite, da je v Slivniškem jezeru še več takšnih orjakov?

»Prav gotovo jih je še veliko. Nekaj dni kasneje sem nekoliko višje ob obali videl, kako je v trenutku v valovih izginila raca. Tako je pljusnilo, kot da bi v vodo vrgel dvestolitrski sod. Prepričan sem, da so v jezeru tudi trimetrski somi.«

Je možno, da bi som bil nevaren tudi človeku, otroku na primer?

»Slišal sem, da je v njegovem gobcu končal pudl, en ribič pa je menda pri lovu tudi utonil. Vrvica se mu je namotala na roko, som pa ga je zvlekel v globoko vodo. Da bi som napadel človeka, mi ni znano.«

Pravite, da je vašemu ulovu botrovala sreča. Ali to pomeni, da gre tudi brez ribiškega znanja in izkušenj?

»Seveda ne gre zgolj za srečo. Tisti ribiči, ki imajo znanje in dobro opremo, so kajpada uspešnejši. Sam sem ribič že 18 let, a se z nekimi posebnimi trofejami ne morem

pohvaliti: moj največji krap je tehtal 5 kilogramov, kar za Slivniško jezero ni nekaj posebnega. Pridite pogledati, kaj ima v mreži Ljubljčan, ki lovi danes!«

Smelo sem potegnil težko mrežo na površino vode, 12 kilogramski krap pa je tako odločno zamahnil z repom, da sem bil v trenutku moker. Zlahka sem si predstavljal, kaj se je dogajalo, ko se je za življenje boril skoraj štirikrat teži som.

Pomeni, da je rib v jezeru dovolj?

»Seveda jih je, le da so postale pametnejše od ribičev.«

In kako je končal vaš som?

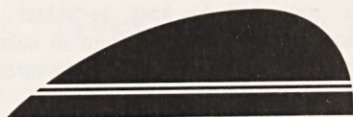
»Razdelil sem ga, nekaj pa ga je ostalo doma. Som ni ravno posebno okusen, a če se dobro priravi, se da jesti. Glavo sem dal na mravljišče, rekli so mi, da mi bo okostje ostalo kot lepa trofeja, a iz tega ni bilo nič. Glava se je razletela na drobne kose. Sicer pa rib ne lovim, da bi jih jedli. Užitek je ribo loviti in ujeti, tisto kar pa temu sledi, je čisto nekaj drugega. To ni več zame.«



Top lista desetih največjih slivniških somov

1. Avstrijski državljan : 212 cm, teža neznana
2. Janko Plahuta, 205 cm, 47 kg
3. Herman Mlakar: 198 cm, 43,5 kg
4. Peter Boesnhof: 197 cm, 45 kg
5. Janko Plahuta: 197cm, 40,5 kg
6. Peter Tovornik: 194 cm, 43 kg
7. Nikola Matešič, 193 cm, 40 kg
8. Pavel Menhard, 192 cm, 38,5 kg
9. Martin Videc: 188 cm, neznana teža
10. Zvone Živec: 170 cm, 26,5 kg

V Ribiški družini Voglajna pravijo, da so takšni ulovi posledica ugodnih pogojev za naravno repopulacijo v jezeru in bogatih vložkov umetno vzgojenih rib. Som, kot zelo požrešna roparica ribičem seveda ni najbolj všeč, zato so nekoliko sprostili pravila, da bi njihovo število v jezeru zmanjšali. Po približnih ocenah naj bi bilo v jezeru kar okrog 200 teh roparjev.



PREVOZI - TRGOVINA

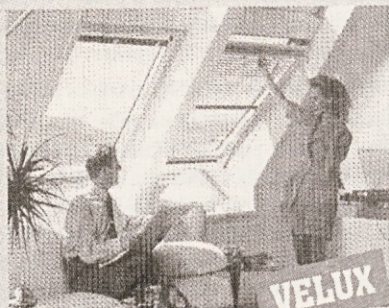
OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

Peter Jeršič
Ul. Leona Dobrotinska
ŠENTJUR (nasproti klavnice)

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

• STREŠNA OKNA VELUX •

SVETOVNO ZNANA KAKOVOST



- 50 let izkušenj
- zagotovljena vodotesnost in dolgoletna uporaba
- za vse običajne kritine
- lahka montaža in uporaba
- kakovosten in zanesljiv servis

PRODAJA
Peter Jeršič
Ul. Leona Dobrotinska
Šentjur

NUDIMO VAM:

- PVC CEVI •
- VSE VRSTE OPEK •
- SCHIEDEL DIMNIKE, PARKET 1. KLAS •
- CEMENT, APNO, MIVKO •
- RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN TLAKOVCEV •
- NOSILCE, POLNILA •
- BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP •
- DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE •
- IZOLACIJE NOVOTERM IN TERVOL ... •



PONUDBA MESECA

OPEKA MODUL ORMOŽ
TLAKOVCI PODLESNIK,
STAVBAR IN BRANIK

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM

TELEFON: 063/740-084, MOBILTEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 7.00 - 18.00, OB SOBOTAH: 7.00 - 13.00

VULKANIZERSTVO

C&C d.o.o.

Tel.: 743 - 802

Na bencinskem servisu **OMV ISTRABENZ** v ŠENTJURJU.

Sava



MICHELIN
Z našim napredkom greste naprej tudi vi.

TOYO TIRES

DUNLOP

Semperit

HANKOOK

STOMIL

BANDAG

- prodaja, montaža in centriranje vseh vrst pnevmatik
- hitra popravila pnevmatik
- menjava olja in filtrov

Delovni čas: ob delovnikih od **7.** do **21.** ure
sobote in nedelje od **7.** do **13.** ure

VARNA VOŽNJA = DOBRE GUME
DOBITE JIH PRI NAS!

ŽGAJNER

- prodaja vozil - servis - rezervni deli - kleparstvo - ličarstvo - ročno pranje - montaža gum -
- Rogaška Slatina - na obvoznici -

**NOVI
MEGANE**



Megane RN 1.4 (4 x AIR BAG, ABS, centralno zaklepanje, el. odpiranje stekel, servo volan ...)
že od **2.199.000,00 SIT**

Odpeljite se s **klimo** na počitnice
le za **76.000,00 SIT + p.d.**

Kangoo
darilni bon v višini **60.000 SIT**

Twingo
darilo **strešno okno**
(količina omejena)

TESTNE VOŽNJE

pustite se zapeljati

prodaja vozil: 063 818-22-52 - rezervni deli: 063 818-22-62
fax: 063 818-22-70 - avtokleparstvo: 063 818-22-72

foto

**LANGUSTONČKA,
s.p.**

Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 063/741-801, 041/693-388

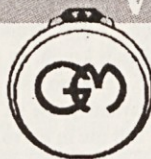
Vam nudi:

- fotografiranje v ateljeu in na terenu (posebne prilikožnosti, poroke, pogrebi, krsti), **FOTOGRAFIRANJE DRUŽIN**
- komercialno fotografiranje
- ekspresno fotografiranje za dokumente (10 min.)
- izdelava amaterskih fotografij (tudi v 1 uri)
- izdelava fotografij velikosti od 9x13 do 30x40 (po želji)
- razvijanje fotografij v lastnem laboratoriju v črno-beli in barvni tehniki
- veliko izbiro albumov in okvirjev
- pri nas izdelano sliko brezplačno uokvirimo
- strokovno razlago pri prodaji fotoaparatorov, daljnogledov, barometrov, hygrometrov
- topomere - sobne, okenske in telesne
- fototorbice in prazne videokasete, baterijske vložke
- izdelamo vam tudi željeni del fotografije (izrez)

darila za poroke...

DELOVNI ČAS: 8 -18, sobota: 8-12

V NOVIH PROSTORIH



ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

še vedno

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU

Drofenikova 16, tel.: 063/743-727



* prodaja zlatega nakita

* izdelava nakita po želji stranke z
vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

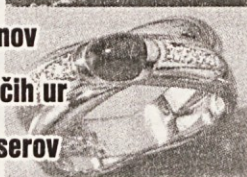
**VELIKA IZBIRA
KOMPLETOV ZA DARILA!**
(graviranje brezplačno)

* krstna, obhajilna in birmanska darila

* ekspres izdelava poročnih prstanov

* prodaja ročnih, stenskih in stoječih ur

* prodaja japonskih in kitajskih biserov



**PC
servis**

BOGDAN GOBEC
Šibenik 7, 3230 Šentjur
Tel.: 749 0500, 740-125
mobitel: 041 740 985
Tržnica Šentjur

Računalniški inženiring d. o. o.

**prodaja programske
opreme (softvera) za
obrtnike in podjetja
s podporo za DDV
in leto 2000**

UJEMITE ZADNJI VLAK!

Samo še v mesecu juniju velja
le 5% davek
na računalniško opremo!

Kdo in kaj so naši ravnatelji?

Šole in šolniki so bili nekdanje središče dogajanja družbenega življenja slehernega kraja, danes, ko informacija in znanje pomenita več kot kdajkoli v zgodovini, pa se vztrajno umikajo nekam na obrobje. Pa ne le pri nas na Šentjurskem, menda kar

povsod. Kljub temu pa so šole, zlasti v bolj oddaljenih krajih, in takšnih je pri nas pravzaprav največ, še vedno tista središča, okrog katerih se vse vrti, ravnatelj šole pa brez dvoma tista osebnost, ki daje šoli ton in barvo. Ponekod bolj, drugod manj.

Kako to uspeva našim ravnateljem in našim šolam, bomo poskušali bralcem predstaviti v tej in naslednjih številkah ŠN v obliki predstavitev ravnateljev šentjurskih šol in posredno tudi ustanov, ki jih vodijo.

Robert Gajšek - ravnatelj, ki se ne boji politične opredeljenosti

Osnovna šola Hruševac je naša najmlajša šola in menda tudi edina, ki ni odplačana, že četrto leto pa jo vodi ravnatelj Robert Gajšek, v računalništvo usmerjen profesor fizike.

Rodil se je pred 40 leti v Murski Soboti, kjer je v Veržaju poučeval njegov oče, ki pa izvira s Ponikve. Preden je g. Robert prišel v Šentjur, je poučeval v Štorah, na Gimnaziji Celje, na Zdravstveni šoli, zdaj pa je že 10 let ves naš. Od leta 1992 je Šentjurčan tudi po kraju bivanja, saj se je družina Gajšek - žena je Šmarčanka in tudi prosvetarka - vselila v novo hišo v Hruševcu.

G. Gajšek, kaj pomeni biti ravnatelj?

Kar precej se razlikuje od pedagoškega dela s šolarji. Lahko bi rekel, da sem bolj organizator kot učitelj, pa čeprav je ravnatelj praviloma hkrati tudi pedagoški vodja. Zagotavljanje zakonitosti dela, ustrezne strokovne ravni, ustreznih prostorskih in drugih pogojev za pouk in še tekanje za denarjem so moje vsakodnevne naloge. Kot učitelj sem se ukvarjal pretežno z otroci, kot ravnatelj pa z odraslimi. Bi rekel, da je slednje težje. Šolstvo je sicer centraliziran sistem, dokaj urejen z raznimi predpisi in merili, a kljub temu mora ravnatelj vsakodnevno sprejemati pomembne odločitve.

Ali to pomeni, da ste tako obremenjeni, da vam zmanjkuje časa za rekreacijo, hobije...?

Ne, tega ne bi trdil, saj si še vedno uspeh vzeti čas za družino, za ženinega labradorca, ki me vsaj dvakrat dnevno pelje na sprehod, za smučanje, lokostrelstvo, pa tudi v vinogradu na pobočju Donačke gore rad primem za kakšno konkretno delo. Tudi računalniške seminarje za učitelje še vedno vzamem, če je potrebno, ministrstvo pa me često porabi tudi za delo v raznih natečajnih komisijah in podobno.

Kako bi na kratko predstavili vašo šolo?

Najlažje s številkami. Imamo 16 razredov in 350 učencev. Število učencev nam je od ustanovitve padlo za 30. Za pedagoški proces skrbi 24 učiteljev, pravzaprav učiteljic, saj imamo na šoli le 3 predstavnike moškega spola, in 10 drugih zaposlenih. Z lokacijo sem prav zadovoljen, večjih pripomb pa tudi nimam na njeno arhitekturo in uporabnost. Nekaj težav imamo s telovadnico, zlasti z ogrevanjem, težave s kuhinjo pa rešujemo sedaj in v jeseni bomo že imeli tudi svojo kuhinjo. Doslej smo na šoli imeli samo razdeljevalnico hrane, kuhali pa so na OŠ F. Malgaja, kar je zaradi časovnih zamikov imelo slabe posledice na kvaliteto obrokov.

Ugodni prostorski pogoji so seveda osnova, dušo šole pa predstavljajo učenci in pedagogi. Žal več ne dobivamo podatkov o uspešnosti naših učencev na srednjih šolah, da bi lahko

objektivno ocenili naše delo, dosegljivi podatki pa le kažejo, da smo v primerjavi s slovenskim povprečjem boljši pri matematiki in slovenščini. Pohvaliti se moram z drugim mestom in zlatim Vegovim priznanjem Irene Zdolšek na državnem matematičnem tekmovanju. Ocenjujem, da smo uspešni tudi pri izvenšolskih dejavnostih. Omenil bi naša dva zbora, ki štejeta 140 mladih pevcev, tri letne proslave, ki vedno do kraja napolnijo telovadnico in pa zlasti še našo šolo v naravi na Debelem Rtiču. Izvajamo jo za četrte razrede vseh šol z južnega dela občine, posebno pozornost pa posvečamo učenju plavanja. Statistika kaže, da na nekaterih šolah tudi do 80% četrtošolcev ne zna plavati, po tednu na Debelem Rtiču pa je neplavalcev le še za peščico. Gojimo seveda tudi šport, atletiko, košarko, odbojko, namizni tenis, opazna je naša plesna šola Urška. Šolskega športnega društva še nismo registrirali, a je ustanavljanje že v postopku. Žal nimamo denarja za sodelovanje na državni šolski košarkarski ligi.

Kakšna pa je vloga ravnatelja v učiteljskem zboru? Kako je s tako imenovanimi "smotanimi" učitelji? Ima tu ravnatelj kaj besede?

Vloga ravnatelja sistemsko ni ustrezno določena, kajti o njegovem imenovanju odloča predvsem učiteljski zbor, kar pomeni, da je v precejšnji meri odvisen od svojih podrejenih in se zlasti v sporih med starši in pedagogi, kar je običajno, težko objektivno opredeli. Realnost je takšna, da je možno sankcionirati le velike prekrške, na primer spolne delikte ali alkoholizem, "smotanosti", s čimer tudi več generacij šolarjev okiti določenega učitelja, največkrat kar upravičeno, pa skorajda ne. V svojem mandatu sem obravnaval le dva primera, pa še ta dva sta se končala pri pogovoru učitelja s starši. Bi kar rekel, da so možnosti ravnatelja na tem področju dokaj omejene. Vse, s čimer lahko nagradim boljše sodelavce, sta 2% od bruto plače, s katerima razpolagam. Tudi to je bolje kot nič.

Vaša šola velja v šentjurski javnosti za "črno". Ali je v tej oznaki kaj soli, oziroma, kakšna je vaša vloga v tej barvni niansi?

Tu moje vloge gotovo ni, kajti sam nisem veren in tudi moji otroci so med redkimi, ki se ne udeležujejo verskih aktivnosti. Ta vzdevek se nas je verjetno oprijel zaradi precej opaznega verskega obreda ob otvoritvi šole in pa zaradi verouka, ki ga župnija opravlja v šolskih prostorih. Z veroukom je podobno urejeno tudi na drugih šolah, le da tega ne obešajo na veliki



zvon. Z ozirom na to, da k verouku hodijo skoraj vsi učenci, bi bilo res nenavadno, če jim ga ne bi omogočili v šolskih prostorih, pod pogoji kot jih določa ministrstvo.

Ste eden redkih šentjurskih ravnateljev, ki se ne bojite političnega angažiranja. Kaj se je zgodilo, da ste učitelji takorekoč izginili iz političnega življenja v občini?

Res je, da sem član SLS, tudi v Upravnem odboru sem, a sem v politiki vendarle bolj statist kot kaj drugega. Sem pa tudi sam opazil, da so učitelji takorekoč izginili iz politike, kar je za šolstvo gotovo slabo. Razlogi menda niso skrivnost. Po eni strani so v prosveti skoraj že izključno ženske, ki jim politika ni tako blizu, po drugi strani pa je dejstvo, da so v prejšnjem režimu bili učitelji takorekoč poklicni družbenopolitični delavci, skorajda obvezno člani Zveze komunistov, in je povsem razumljivo, da se sedaj ne morejo čez noč spremeniti ali obrniti po vetru.

Kako ste zadovoljni z odnosom občinske uprave do šolstva? Kako ocenjujete splošno stanje v občini?

V šole se je v zadnjem letu investiralo zelo veliko: Dobje, Hruševac, zdaj pa še Prevorje. Mislim, da je občinska politika kar produktivna in da je naš Občinski svet bistveno bolj resen od državnega parlamenta. Seveda je proračunskega denarja za šolstvo vedno premalo, a to je že takorekoč klasika in bi bilo čudno, če bi bilo drugače. Gotovo pa bi bilo treba najti več razumevanja za kompleks kulturni dom - glasbena šola - knjižnica. Tu nam pa precej manjka.

Moram priznati, da le od daleč spremljam dogajanja v šolstvu, zato bodo tale moja vprašanja bolj tipanje. Kaj se dogaja s predmetom verstva, ki vsake toliko časa dvigne nekaj prahu? Od kod težave s Kurikularnim svetom? Ali je naloga šole učenje ali tudi vzgoja?

Mislim, da izbirna vsebina Verstva sploh ne zasluži takšne pozornosti. Gre v glavnem za spor, kdo ga naj poučuje, teologi - duhovniki ali učitelji - sociologi in filozofi. Po mojem mnenju gre za poskuse, da bi versko vzgojo pripeljali v šole skozi mala stranka vrata, kar verjetno ne bi bilo najbolje.

Glede Kurikularnega sveta (ime tega organa je res čudno, a se ga čisto na kratko ne da posloveniti) pa menim, da ne gre toliko za

O izbiri tujega jezika odločajo Sveti šol in ravnatelj, in če iščemo krivce, so ti tukaj. Prehod ni tako enostaven, a ga bo potrebno opraviti. Najlažje bo to storiti ob prehodu na devetletko in na dva tuja jezika. Se pa strinjam, da to pravzaprav sploh ne bo tako hitro, zato bi bilo verjetno treba razmišljati tudi o drugačnih možnostih čimprejšnjega prehoda na angleščino.

Nekaj posebnega so tudi šole z zelo malim



Osnovna šola Hruševac

politiko kot za strokovni ekskluzivizem posameznih članov tega organa.

Osebo nimam dileme, ali poučevanje ali vzgoja. Šola je prvenstveno namenjena poučevanju, odločilno pa lahko tudi pomaga staršem pri vzgoji. Rekel bi, da učitelj vendarle mora biti šolarjem tudi za vzgled, torej tudi vzgojitelj.

Kaj pa devetletka? Jo podpirate?

Da, mislim, da gre za precejšen premik, ki so ga v drugih deželah naredili že zdavnaj. Mi smo se prijavi in upamo, da bomo leta 2001 vpisali prvič šestletnike v šolo, seveda če bomo dobili soglasje staršev. Sistemsko pa se devetletka uvaja leta 2004. Prvi trije razredi v devetletki bodo nekakšna kombinacija vrtca in šole, podobno kot je bila sedaj mala šola, le da bodo programi prenesni na šole. To pa posredno pomeni finančno razbremenitev staršev in večje breme za državo. Kar precej se bodo spremenili tudi učni načrti, predvsem na škodo likovne vzgoje, tehničnega pouka in godpodinjstva. Res je sicer, da bodo te vsebine starši lahko vrnil pri izbirnih predmetih, a je precej bolj verjetno, da se jih bodo odrekli, kar nam bo lahko povzročilo tudi prenekatero kadrovske težavo na šoli.

Kar precej šentjurskih šol je "nemških". Ali tudi Vi menite, da je zaradi neznanja angleščine, ki je že desetletja prvi svetovni jezik, mnogo šentjurskih šolarjev prikrajšanih pri nadaljnjem šolanju? Kdo je kriv za to?

številom učencev. Pri nas sta to predvsem šoli na Kalobju in Prevorju. Kako gledate na ta problem?

Obstoj šole je za vsak kraj izjemnega pomena, zato seveda vsi pričnejo biti plat zvona, ko se število otrok na šoli zmanjša pod kritično mejo. Gre pa tudi za stroške, ki so, izračunani na učenca, tudi nekajkrat višji od stroškov na večjih šolah. S pedagoškega gledišča jim sicer ni mogoče nasprotovati, saj gre res za zelo neposreden stik med učiteljem in učencem, skoraj za individualni pouk, vprašljiva pa je socializiranost otrok, ker skorajda nimajo sošolcev. V oceno, kaj je bolje, se ne bi spuščal.

O Brigiti v »Brigiti«

Od 29. maja sta v Tržnici dve Brigiti: tista brez narekovajev je Celjanka Brigita Lubej, ki pa je zdaj doma v Vrbnem in upravlja »Brigito« (z narekovaji), ki sliši tudi na ime »Papirnica in darilni butik«.

Gospa Lubej, tri tedne ste že na tej lokaciji, so vas Šentjurčani že opazili? Še bolj pa me zanima, kaj ste vi opazili pri Šentjurčanih?

Trgovci nismo nikoli dovolj opazni, vsaj tako se mi zdi. V šentjurski Tržnici pa je slaba opaznost še večji problem, saj ta poslovna stavba še vedno nima tiste živahnosti, ki bi jo potrebovala. Kaj naj rečem o Šentjurju in Šentjurčanih? Ste drugačni. Pričakovala sem več živahnosti, več vrvenja. Morda bi lahko rekla, da sem pričakovala nekaj drugega.

Kaj pa mamila?

Doslej se še nismo srečali z njimi in mislim, da tega problema še nimamo. Res se je pred časom o mamilih nekaj govorilo, a se je kaj kmalu pokazalo, da je šlo le za blefiranje.

Mnogokrat se sliši, da je naša šola prezahtevna, da psihično in fizično skorajda že deformira mlade generacije, da posiljuje otroke s podatki namesto da bi jih naučila samostojnega razmišljanja, jih onesrečuje in podobno. Kako bi Vi komentirali takšne očitke oziroma kaj ste na OŠ Hruševac že naredili, da vaša šola ne bi bila takšen babbav?

Nekaj od tega je gotovo res. Učenje je sestavljeno iz spoznavanja dejstev in povezovanja teh dejstev. Do načina učenja, ko je učenec le statistični koledarček, imajo izredno kritičen odnos dijaki in študenti, ki imajo že več znanja in izkušenj.

K psihičnemu pritisku na učence in učitelje gotovo precej prispevajo eksterna preverjanja znanja in boj za vpisne točke za višje stopnje šolanja. Učenci in dijaki tako danes v glavnem res nimajo več časa za druge aktivnosti. Bolje bo, ko bo število otrok toliko padlo, da ne bo več boja za učna mesta.

K zmanjševanju stresa tako učiteljev in učencev lahko pripomorejo le pristni medsebojni odnosi in pri nas se za takšne odnose trudimo.

Znana je anekdota, da je razlika med nekdanjo in današnjo šolo v tem, da so nekdanj s strahom šli v šolo učenci, danes pa se je bojijo učitelji. Je v tej ugotovitvi vsaj kanček resnice?

Učitelj je razpet med učnim načrtom, ustvarjanjem discipline, sodelovanjem s starši in zakonodajo. Včasih so učitelji »vzgajali s trdo roko«, sedanjí demokratični način pa zahteva več truda in potrpljenja. Odgovornost učitelja za otroke, tako v šoli kot zunaj nje, je velika obremenitev, takšna, da nekateri učitelji ne zmorejo več spremljati otrok na raznih ekskurzijah in izletih. Bi se kar strinjal z ugotovitvijo v vprašanju, da je danes lažje učencem kot učiteljem.

Hvala za pogovor.

F.K.

In kaj Vi prinašate Šentjurju?

Zaenkrat kompletno ponudbo pisarniškega materiala po zelo ugodnih cenah, ves šolski program in pa darila in darilca. Zlasti darila so moje veselje. Trenutno je ponudba še bolj klasična, toda prizadevam si, da bi pridobila domače izdelovalce avtentičnih spominkov in daril ter tako prispevala k ponudbi na višji ravni. Sicer pa še bolj opazujem in čakam na pravo idejo.

Kako ocenjujete šentjursko trgovsko ponudbo?

Kar veliko je že vsega, toda še vedno ne dovolj. Ljudje hodijo na nakupe še vedno v Celje. Osebo še najbolj pogrešam umirjeno kavarno starega tipa.

F.K.

Zakaj »vojna« za učence?

Formalno je »vojna« končana, konec junija bo tudi uradna primopredaja kalobške šole Hruševcu, vseh pet kalobških četrtošolcev se že uči angleščino in bo v jeseni šlo v šolo v dolino. Peljali se bodo sicer malo po butalsko mimo dobovske šole, a tako je in pika. Kljub temu pa še vedno ostaja odprto vprašanje, zakaj je sploh prišlo do zapleta in kdo pravzaprav potrebuje kalobške otroke.

Nesoglasja so se menda pričela pri gasilcih. Nekaj se je govorilo, da Kalobje ne potrebuje gasilskega doma in menda tudi gasilcev ne, ker je dobjanskih čisto dovolj. Potem so nekateri glasno pomislili, da bi se občina Dobje rada malo razširila, ker pa se je vedelo, da je revna kot cerkvena miš, je bilo nasprotovanje razumljivo. Ko so poštarji sklenili ukiniti Kalobčanom pošto in jo prenesti v Dobje, je že završalo, kaplja čez rob pa je kanila, ko je ravnatelj OŠ Dobje Krampl vpisal edinega kalobškega prvošolčka kar na svojo šolo, kar je pomenilo, da na Kalobju prvega razreda ne bi bilo več. To je bilo mnogim dovolj jasno znamenje, da »njihov« ravnatelj tiho in premeteno ukinja šolo na Kalobju in z njihovimi otroki polni razrede v Dobju. Sestal se je svet KS in sklenil, da bo najpametneje, da z Dobjem prekinejo diplomatske odnose in se vključijo v »svojo« šentjursko občino.

Vendar pa s to odločitvijo zadeva še ni čisto končana, kajti kritični prvošolček ima najbližjo šolo v Slivnici in bi najraje tja v šolo tudi hodil. Takšna rešitev naj bi bila še posebej všeč dobjanskemu ravnatelju Kramplu, ki je »bitko« za kalobške otroke očitno izgubil, »vojne« pa še ne povsem, in bi rad Kalobčanom dokazal, da jim šolo ukinjajo šentjurčani in ne Dobjani.

O pravih vzrokih za nastala nesoglasja se dosti ne govori, ker jih je največkrat težko razumeti. Vsekakor se ne da prezreti, da je šola v Dobju prevelika in naj bi bili nekateri njeni razredi že na meji, ko bo potrebno združevati po dve generaciji šolarjev, kar pomeni manj denarja in manj učiteljev. Tu je interes šole Dobje nesporen in ga menda v preteklosti niti ni skrivala, kar je bil zadosten razlog, da so se Kalobčani prestrašili, da jim ravnatelj Krampl jemlje šolo. In kraj brez šole ni več kraj, pravijo. Nekateri namigujejo, da v bistvu vendarle gre predvsem za igrice funkcionarjev obeh občin, zlasti šentjurskih, ki se še niso sprijaznili z dobjansko odcepitvijo. Čeprav očitkov o večvrednosti katere od obeh šol ni zaznati, je vendarle prisotno tudi mnenje, da šola v Hruševcu nudi več.

F.K.

Viva la musica

Ime: Pevski zbor Gorica

Priimek: Ženski

Starost: Nepričakovano so na pevskem nebu zasijale pred enim letom.

Družina: *Mati* Metka Bevc, cca 20 otrok, ki so že preboleli leta pubertete. Oče neznan.

Kraj bivanja: Gorica, le nekaj minut od kul. Doma, študentske sobice v Ljubljani in Mariboru, domovi po okoliških vaseh.

Poklic: Petje krvodajcem, upokojencem, pohodnikom, šahistom, gasilcem in krajanom vse povsod, kjer se nahaja »staro in mlado.



Največji uspehi: Nastopi na Jurjevi reviji zborov, pevski tabor v Stični, turistična prireditve v Dobrini, božični koncert v cerkvi Sv. Urbana.

Študijska pot: Anonymus, S. Premrl, W. A. Mozart, G. Verdi, R. Simoniti, V. Mihelčič, P. Bučar, G. Ipavec, C. Pregelj, J. Gregorc, E. Adamič.

Pod drobnogledom: 2. letni koncert ŽPZ KUD Gorica – sobota, 29. 5. 1999.

V času najhujših košenj in sušenja sena je bila organizacija koncerta tvegano dejanje, ki ga zmorejo le ženske, te pa so, kot vemo, pol hudiča. Kljub temu se je nagnetlo v dvorano zadovoljivo število

poslušalcev. Ker se širijo govorice, da je v zboru zbrana vsa lepota tega kraja, smo kritično napeli oči in ušesa.

Štirinajst ljudskih in umetnih pesmi, prirejenih tro- in štiriglasno, nam je pokazalo, da imajo pevke svojo izraznost in so že prerasle zgolj začetno naučenost. Lahko bi rekli, da so postale pravi zbor. Ženski!

Med nastopom so se predstavili bodoči vrhunski glasbeniki Metod, Nejc in Davorin. Samo pol ure kasneje pa se je koncert zaključil z Verdijevo Pesmijo sužnjev.

Pred leti sem si ogledal film Nune pojejo z Whoopy Goldberg v glavnih vlogi in nehote sem pomislil, da bi nekaj pesmi s tega filma zelo poživilo ta nastop. Kdo ve, mogoče bo to presenečenje na 3. koncertu.

Talent, ki obeta: solistka B. Fidler
Vprašanje za prihodnje tisočletje: Kako spraviti tisoč krajanov v kul. dom?

P. S. Pozno zvečer ob gledanju Euro Songa gladko zaspim. Mogoče je tega kriva Miša Molk. 1:0 za Slavico, napovedovalko zgoraj omenjenega koncerta.

I. Žafran

Ko bo posijalo sonce, vsi na bazen!

Tako pravi znani šentjurski nogometni funkcionar Vili Romih, ki je v imenu NK Šentjur prevzel skrb za bazen.

Kako bo torej letos s kopanjem?

»V tehničnem pogledu ne bi smelo biti težav. Ta petek smo imeli še zadnji pregled in smo dobili zeleno luč za obratovanje. Bazen bo odprt vsak tople in sončen dan od 10. do 18. ure, ob petkih in sobotah pa bomo imeli tudi nočno kopanje. Odprt bo tudi bife, kjer bomo poleg pijače ponudili nekaj malega za pod zob; pomfri, hot dog, hamburgerje in še kaj. Radi bi našo ponudbo obogatili še s plavalnimi tečaji in še s kakšnimi prireditvami, a je to odvisno od denarja in pripravljenosti občine za kaj več.«

Tudi lani ste rekli nekaj podobnega, pa potem kopanja ni bilo ravno na pretek. Kaj bi lahko zmotilo napovedano bazensko poletno idilo?

»Predvsem vreme in denar. Kakor hitro se sonce skrije za oblake, šentjurčani bežijo iz vode in če ni kopalcev ni denarja,

obratovanje bazena pa vedno stane. Redni sanitarni nadzori, kopalški mojster, vzdrževanje higiene in še kaj, to so stalni stroški. Bazen sam po sebi se ekonomsko ne pokriva, vprašanje pa je, če bo dohodka iz gostinske dejavnosti toliko, da bo šlo skozi.

Kaj pa prispevek Občine?

Občina je pokrila zagonne stroške in stroške vode, več pa ne da.

In še cene?

Celodnevno kopanje bo za otroke po 350 SIT, za odrasle pa po 500

SIT. Poldnevne vstopnice, dopoldanske ali popoldanske bodo po 250 in 350 tolarjev. Se vam zdi preveč?

Niti ne. Mislim pa, da bi veljalo malo pritisniti na Zvezo prijateljev mladine, ki razpolaga kar z lepimi denarji, da bi regresirala vstopnino, ali pa celo zastonj razdelila nekaj sto kart.

Hvala za idejo!

F.K.



Ta punca pa zna ...

Vsako šolsko leto se na slovenskih šolah odvijajo razna tekmovanja. Eno izmed tekmovanj z najdaljšo tradicijo je tudi tekmovanje iz znanja matematike. Imenuje se po slovenskem matematiku Juriju Vegi in poteka na treh ravneh:

- šolsko tekmovanje za BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE,

- področno tekmovanje za SREBRNO VEGOVO PRIZNANJE in

- državno tekmovanje za ZLATO VEGOVO PRIZNANJE.

To omenjam zato, ker je v tem šolskem letu Irena ZDOLŠEK, učenka 8.a razreda Osnovne šole HRUŠEVEC osvojila vsa tri Vegova priznanja - tudi zlato, kar uspe le redkokaterim osmošolcem v Sloveniji. V OŠ Hruševce so pred področnim in pred državnim tekmovanjem potekale priprave. Irena je rešila ogromno nalog. Ves čas pa ji je svetovala in pomagala tudi njena učiteljica matematike in mentorica ga. Mateja ULAGA, ki se je trudila, da bi Irena dosegla čim boljše rezultate. To ji je v soboto, 15. maja na državnem tekmovanju, ki je bilo na Gimnaziji Celje - Center, tudi uspelo.

Z Ireno ZDOLŠEK sem naredila kratek intervju.

Kako si se počutila ob tako velikem dosežku?

Irena: Bila sem kar malce presenečena, da sem pristala tako visoko. Sprva sploh nisem dojela, kaj se mi je zgodilo. Še nekaj dni po tekmovanju sem hodila okrog kot mesečnik in kot v sanjah.



Povej nekaj o organizaciji tekmovanja.

Irena: Tekmovanje je bilo zelo dobro organizirano. Ko smo čakali na rezultate, so nam dali malico in nam uprizorili smešno igrico. Tako nam je čas hitro minil in sploh nisem utegnila misliti na uvrstitev.

Kako so potekale priprave na tekmovanje?

Irena: Teden dni pred državnim tekmovanjem me je mentorica ga. Mateja Ulaga opravičila pouka in sem v njenem kabinetu vadila in reševala matematične naloge. Obe učiteljici matematike na OŠ Hruševce, ga. Mateja Ulaga in ga. Mateja Šumej, sta veliko pripomogli k mojemu uspehu.

Kakšne so se ti zdele naloge?

Irena: Naloge niso bile tako težke, kot sem pričakovala. Ko sem pred tem reševala naloge iz prejšnjih let, sem imela slab občutek. Očitno sem se zmotila.

Kaj sta rekla starša, ko si prišla domov?

Irena: Rekla sem jima, da sem bila predzadnja. Starša sta mi najprej verjela in sta me vprašala, kako je to mogoče. Ko pa sem iz nahrbtnika povlekla priznanje in nagrado, sta bila full happy..

Ana HERMAN, 5.a, OŠ Hruševce

55 let Rdečega križa v Sloveniji

V soboto 5. junija je bilo v Metliki zborovanje aktivistov Rdečega križa. Te pomembne obletnice pa so se v okviru svoje redne letne ekskurzije udeležili tudi predstavniki krajevnih in občinskih odborov RK iz Šentjurja in Dobja.

V soboto zjutraj, ko je avtobus iz Šentjurja krenil na pot, se vreme še ni moglo čisto odločiti kako se bo obrnilo in človek je včasih s težkim srcem pomislil, da se je le prehitro ločil od dežnika. To se je kasneje izkazalo za resnico, a le če si se hotel obraniti vroče sončne pripeke. Pa ne, da bi si kdo pustil pokvariti razpoloženje.

Na športnem letališču v Metliki se je zbralo blizu deset tisoč aktivistov, odbornikov, ljubiteljev, prijateljev in podpornikov Rdečega križa. Dan krvodajalstva in jubilej 55 let obstoja RK so počastili z mnogimi dejavnostmi in tudi osrednja slovesnost je bila temu primerna. Med častnimi gosti je bil predsednik vlade dr. Janez Drnovšek, ki je v imenu vlade sprejel najvišje priznanje RK za pomoč in podporo delovanju te organizacije. Kulturni program, ki ga je lepo začinil recital pesnikov Toneta Pavčka in Janeza Menarta, pa se je z obilico znanih

glasbenih izvajalcev kmalu prevesil v zabavnega.

Dan se je nagnil v popoldne in pot nazaj nas je vodila tudi ob nekaterih biserih Dolenjske, vse dokler se skupna pot ni zaključila doma. In za konec?

Rdeči križ je organizacija, ki goji humanost in pomaga ljudem. Morda se včasih zdi, da se jemlje od nikoder, da je tu od nekdaj in da je čisto samoumevno, da bo tako zmeraj ostalo, a duh množičnosti in skupnosti se krepi tudi na takih srečanjih. Morda bi lahko v tisti množici začutili, da se spreminjanje sveta ne začne pri vrhu, ampak pri vsakem najmanjšem posamezniku. Začutili bi, da ima vsak priložnost in morda bi razumeli Japonce, ki v svoji narodni modrosti pravijo, da je bolje prižgati eno samo, če še tako majhno svečo, kot pa preklinjati temo. In naj se še zahvalim; Slavku Slejku, ker seje taka spoznanja, Štefanu Tislu, ker je z nami delil smeh in humor, vozniku Rafku, ker nam je na najbolj grozljivih ovinkih dajal občutek varnosti, in vsem, ki ste bili z nami - ker nosite prijazno srce na dlani in sonce na obrazu.

Saša Teržan

Slivničanke so družabne

Na pletiljski krožek slivniškega društva upokojencev je opozoril predsednik DU g. Cmok. Da so zelo pridne in vestne, je rekel, in da bi zaslužile, da se o njih tudi kaj zapiše.

Ivanka Doberšek, njihov duhovni vodja, je bila takoj prijazno pripravljena na pogovor: » Ah, nič posebnega nismo. Gre pač zato, da se v Slivnici nič ne dogaja in smo se ženske v okviru DU dogovorile, da nadaljujemo s tradicijo pletiljske sekcije, ki smo jo začele še v okviru šentjurskega DU. Odziv je bil presenetljivo dober in vso zimo smo se dobivale v posebni sobi Lesjakove gostilne, vsak torek od 3. do 6. ure popoldne. Začele smo sicer v prostorih KS, a ker je bilo tam vedno hladno, smo z veseljem sprejele gostoljubje Lesjakove gostilne. Res je, da je bil prvoten razlog pletilstvo, kmalu pa smo spoznale, da nam še več pomeni druženje. Navadno smo s seboj prinesle tudi kak priboljšek, nekaj smo naročile pri Lesjakovih, potem pa smo prijetno »počvekale«. Redne obiskovalke so bile Užmahova in Cmokova, pa Čuježeve Mimika in Malčka, Pungarškova Nada je prihajala navadno brez delovnih rekvizitov, toda s pecivom, Potratova Štefka pa vedno vesela in zadovoljna... Skratka, lepo smo se imele. Aprila smo imele tudi zaključek, povabile smo predsednika Cmoka in predsednika KS Polenška, razstavile pa smo tudi svoje stvaritve. V jeseni, verjetno že novembra bomo začele znova in vabimo k sodelovanju tudi druge Slivničanke.«

K prvemu obhajilu

Da pri prvem obhajilu ne gre za obroben cerkveni in družabni dogodek, se je videlo že na zunaj; v nedeljo, 30. maja, že pol ure pred deseto uro je bil Zg. trg takorekoč neprehojen in zabasan z avtomobili in ljudmi. V pisani množici je bilo videti tudi mnoge "nevernike", ki so pri nedeljskih mašah bolj redki gostje, vabilu ob prvemu obhajilu njihovega sinčka, nečaka ali še bolj oddaljenega sorodnika pa so se z veseljem odzvali. Otroci so očitno naša vse večja vrednota in manj kot jih imamo, bolj se vse vrti okrog njih. Prvo obhajilo je tako postalo pravi rodbinski praznik.

Šentjurski prvoobhajanci so se zbirali za župniščem. V dolgo trivrstno kolono so razvrstili 98 drugošolčkov, na vsaki strani fantje, v sredini in na koncu deklice; dečki praviloma v svečanih oblekah, suknjičih in



Prilave za župniščem

metuljkkih, deklice dosledno vse v dolgih belih oblekah, vsi s prižganimi dišečimi svečkami v rokah. Malo pred deseto je slovesno potrkanje zvonov oznanilo pričetek svečanosti. Procesija, na čelu trije ministranti z razpelom, pred njimi gospod kaplan z rahlo nespoštljivim trebuškom, kot organizator, vodja in nadzornik, okrog pa vznemirjeni očki in mamice s fotoaparati in kamerami, se je podala skozi gosti špalir radovednežev proti cerkvi. Če je pred desetletjem še veljalo, da so domači veljaki vozili



Mimo župnišča

otroke k prvemu obhajilu v druge kraje, zdaj velja nasprotno, da je potrebno biti zraven. Župana sicer nisem videl, podžupan Čokl se je prišel pokazat, direktor Zadruga je spremljal svojega sinka, pa tudi drugih članov šentjurske javnosti, politične in gospodarske, ni manjkalo. V cerkvi prvoobhajancev niso razdelili na tradicionalno desno moško in



S svečkami v rokah proti cerkvi

levo žensko stran, ampak jih je kaplan razvrstil po klopih mešano. Temu redu so se sicer dečki rahlo upirali, a je končno le obveljala kaplanova. Oltar je bil lepo okrašen in domiselno aranžiran z "naravnimi" svečniki različnih višin, na katere je spremljajoča ekipa polagala goreče dišeče svečke, ki so jih prinesli prvoobhajanci. Gneča je bila v cerkvi iz trenutka v trenutek večja, in se je, razumljivo, razširila na gostinske prostore Jugovega bifeja, kjer sem po desetih minutah ob hladnem pivu pristal tudi sam. Moram priznati, da sem se v hladni senci kar nekajkrat s sočutjem spomnil teščih prvoobhajancev, ki so vztrajali v cerkvi vse do poldvanajste ure.



Pred cerkvijo je prvoobhajane pričakala množica

Ponikva - še bolj svečana

Istočasno je bilo prvo obhajilo tudi na Ponikvi, ker pa g. Herman pri obredih ne velja ravno za hitrega, sem upal, da bom vsaj večji del svečanosti lahko spremljal tudi tam. Najprej sem pokukal v župnišče. Lepo, pogrnjena miza z 28 skodelicami čaja, krožniki, pripravljenimi za hrenovko z zenfom, in pa obilico lepega in odličnega peciva, so čakali na prvoobhajance. Povabilu gospe Pisančeve, ki je skrbela za te dobrote, se seveda nisem mogel upreti, kar je imelo za posledico, da sem skoraj povsem zamudil svečanost v cerkvi.

Ponkovska cerkev se mi je zdela večja in bolj svečana od šentjurske, oltar je bil podobno okrašen s številnimi svečami in belimi lilijami, na oltarju je izstopal hleb domačega kruha, na stolihi takoj pred oltarjem pa se je razmestilo 28 ponkovških prvoobhajank. S pogledom sem lahko zajel le levo stran skupinice, bile so same deklice, zato sklepam, da je desna stran bila rezervirana za moški del, okrog njih je bilo kot nekakšen



Na Ponikvl

varovalni pas razmeščeno vso župnijsko občestvo. Ura je bila že poldvanajstih in ni bilo nič čudnega, da so se deklice, kljub prijaznemu nagovarjanju g. Hermana, pričele že dolgočasiti. Popravliale so si navite kodrčke, volančke na oblekah in presentljivo resnobno in prav pristržno skrbele za svoj oh in ah videz. Ocenil sem, da se tako po obnašanju kot po garderobi razlikujejo od šentjurskih vrstnic: zdele so se mi bolj sproščene in bolj otročje, njihove bele obleke pa so tudi izžarevale drugačen stil. Bile so praviloma bogate z volančki, nabori in drugimi dodatki, opazil pa sem celo elemente modne prozornosti. Glavice so jim krasili venčki, ali pa vsaj rožice.

Skratka, režija dogodka je bila odlična. Ne vem, kako so svoj praznik doživljali otroci, upal pa bi ugibati, da je prvo obhajilo vendarle bilo predvsem praznik staršev in širšega sorodstva, v čemer se tudi bistveno razlikuje od bistveno skromnejših prvih obhajil moje generacije.

F.K.

Razmišljanja

Sveta birma je le potrditev svetega duha

V soboto, 5. junija, je bila zopet po treh letih na Slivnici birma. To posebno doživetje v življenju krščanskega človeka je na Slivnici doletelo malo manj kot 100 birmancev. Poseben dan? No, čisto običajen najbrž že ni. In ob vsakem takšnem dogodku si ne morem kaj, da ne bi malo razmišljala (in po vzpodbudi urednika tudi napisala), kaj sploh sveta birma je, kako sem jo doživljala sama, kaj pomeni drugim, če jim sploh kaj pomeni, in koliko je današnja birma še sploh povezana s prvotnim namenom.

In sem vzela učbenik za verouk, pa Sveto pismo, etimološki slovar in sem izvedela, da je sveta birma zakrament, ki nas z milostjo Svetega Duha utrdi v veri. Kaj to pomeni? Kot sem razumela, smo Svetega Duha sprejeli že s krstom, birma pa je le njegova potrditev in utrditev. V krščanski zgodovini je vse potekalo takole: Jezus je vstal od mrtvih na veliko noč, šel v nebesa 40. dan po svojem vstajenju in 10 dni po tem ljudem na zemljo, kot je obljubil, poslal Svetega Duha (se pravi 50. dan in ravno številka petdeset je osnova imenu binkošti). Devetdnevnic, ki jih morajo bodoči birmanci obiskovati pred birmo, so tako le v zdajšnje razmere prenesene devetdnevnic tistega časa, ko so apostoli z Marijo v molitvi pričakovali Svetega Duha. Zanimiv se mi je zdel še izvor besede birma, ki izhaja iz besed firmon, firmen in pomeni v klasični latinščini utrditi, okrepiti, potrditi. Podobno lahko sklepamo še na pomen besed afirmirati, firma. Pa naj to ne zveni preveč znanstveno, ampak ali ni lepo in zanimivo, kako so vse stvari na tem svetu povezane in imajo neke vzroke.

Pa nazaj k slivniški birmi. Ob takih in podobnih »prireditvah«, ko na prvo mesto postavljamo predvsem zunanji izgled, si ne morem kaj, da ne bi pisala tudi o lastnih izkušnjah: Obleko je treba imeti v omari že vsaj štirinajst dni prej, da starši zadnje dni, ko je še toliko pomembnejših opravkov, brez potrebe ne izgubljajo živcev še s tem; če bomo praznovali doma, moramo vendar nekoga prositi, da nam bo pomagal pri kuhi; kako naj izgleda jedilnik, se sploh spleča pripravljati toliko obrokov, ko pa gostje navadno pol pustijo; res, če se praznuje drugje, je še najlažje, vendar tu velja: za malo denarja malo muzike; zadnji dan pa se tako vsakemu mudi in še največ problemov ima slavljenec, sploh če je pubertetnik: pri njem bi bila frizura še najboljša z maslinami lasmi, ona pa kar nima dovolj svetlečih, skodranih, navitih, »streha« se podre vsakih pet minut... Najbolj žalostno pri tem pa je, da se doma vsak sebi zdi najlepši, ko pa pride med množico enako skrbno »polikanih«, se vsa posebna lepota izgubi. No, za svoje starše in sorodnike je še vedno najlepši in to lepoto morajo zabeležiti s stotimi pritiski na fotoaparatu. Vendar je temu klicanju in bliskanju letos slivniški župnik naredil stop, vsaj v cerkvi. Tako sta lahko bila v cerkvi le fotograf in kameraman, ki ju je on izbral. Najpogumnejši starši (teh je bilo res hvalabogu malo) pa se kljub temu niso mogli zadržati. Nekateri si prav tako niso mogli kaj, da ne bi »zabili«

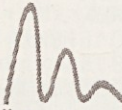
vhodnih vrat v cerkev, čeprav je župnik lepo povedal, da je cerkev tokrat namenjena le birmancem in njihovim botrom.

Zanimivo je tudi, da je veliko birmanskih botrov mladih (včasih izgleda marsikatera birmanka v vsej urejenosti in neokusni nališpanosti starejša od svoje botre; birmance naredi starejše le obleka). Vedno več je tudi staršev (tudi bratov ali sester), ki so za botra svojemu otroku (bratu ali sestri); to je najbrž prineslo svobodnejše odločanje v zvezi s tem, kar je samo vzpodbudno, saj birmanca najboljše poznajo ravno starši, ki dajejo otroku takšen ali drugačen zgled že pred birmo.

Vsako tako prireditve, povezano s cerkvijo, zaznamujejo tudi prodajalci najrazličnejše krame, ki znajo ožeti radodarne botre. Vem, da so ti kramarji del vsake takšne prireditve, a so žal izgubili ves čar, ki so ga imeli včasih, ko si še ni mogel vsak vsega privoščiti in je bil za birmanca pravi blagoslov, če mu je boter lahko kupil lectovo pecivo. Naj to moje razmišljanje ne zveni preveč tradicionalistično in konzervativno, vendar, kdo bi pa še hotel lectovo srce, če ve, da ga doma čaka botrovo darilo, ki ni več majhna pozornost, ampak pravo razkošje: tu se ne govori o lectih, čokoladah, ampak markah, stolpih, računalnikih, mobijih, kolesih, motorjih... Pa tega niso krivi birmanci, ampak miselnost starejših, ki so zopet podrejeni miselnosti družbe, da se da vsa pozornost odtehtati v materialnih dobrinah. Najbrž je ta miselnost že tako daleč, da bi izgledalo smešno, če bi boter birmancu podaril Sveto pismo in rožni venec kot simbol duhovnosti in skromnosti. Pa naj bo birmanec še tako skromen in pobožen, ko bo primerjal svoje darilo z drugimi, mu bo žal da si ni izbral morda botra, ki bi v roko »stisnil« nekaj bolj oprijemljivega. Sicer pa dvomim, da je kje boter, ki bi si »upal« biti skromen.

Pa kaj bi si belili glavo, važno je, da smo na birmanski dan dobro jedli in pili in se skratka »fajn« imeli.

Nina Gradič

 radio	Podsreda	Boč
	87,6 MHz	93,7 MHz
ŠMARJE PRI JELŠAH	Studio	Uprava
	Tel.: 063 821-118	Tel.: 063 821-744
	063 821-200	063 821-745
internet: http://www.radio-stajerski-val.si		Fax: 063 821-060
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si		
<i>Štajerski val - nova pota in prijatelj več</i>		

GOSTIŠČE BOHORČ

Šentjur, ☎ (063) 746-14-30



vam nudi pestro izbiro gostinskih storitev:

vsakodnevne malice
in kosila
jedi po naročilu
pizze
veliko izbiro buteljčnih vin
in slaščic

OBLETNICE
POROKE
ABRAHAMI

UGODNI POPUSTI ZA ZAKLJUČENE
DRUŽBE (140 LJUDI)
REZERVACIJE NA TEL: 746-14-30

POSEBNA PONUDBA NEDELJSKIH KOSIL!

NAJVEČJA PONUDBA JAPONSKIH VOZIL

TOYOTA
moja prihodnost



Zvezdnik evropskega formata
motor 998 ccm, 50 kW, 68 KM, 16V

YARIS 1,0 3V že od 1.648.030 SIT

COROLA 1.4 HB 3V	1.930.000,00
COROLA 1.8 WG 4x4	3.350.000,00
COROLA 1.4 Sedan 4V	2.200.930,00
AVENSIS 1.6 Sedan 4V	3.453.006,00
RAV4 2.0	4.392.160,00
LAND CRUISER 3.0 TD	6.240.000,00

SALON CELJE, MIKLOŠIČEVA 5, 483-473

SUZUKI



**GRAND
VITARA**

že od **3.095.000,00 SIT**

ALTO	že od 1.095.000,00
SWIFT 1.0, 3V	1.295.000,00
JIMMY 4x4	že od 2.495.000,00
BALENO 1.6 HB 4x4, 3V	2.595.000,00
BALENO 1.6 Sedan 4x4, 4V	2.695.000,00
BALENO 1.6 WAGON 4x4	2.895.000,00

SALON ŠENTJUR, 743-086

SUBARU



JUSTY

JUSTY 1.3 4x4 2.169.000 SIT

IMPREZA 1.6 GL 4x4	2.795.000,00
FORESTER 2.0 GL 4x4	3.895.000,00
LEGACY 2.0 GL karavan	3.870.000,00
LEGACY 2.0 GL limuzina (klima)	4.195.000,00

SALON ŠENTJUR, 743-086

PRODAJNO SERVISNI CENTER

ANDI AVTO d.o.o.

Cesta Kozjanskega odreda 18 • Šentjur • Telefon servis: 743-389

Ugodni krediti T+4,5% • Krediti za obrtnike in
kmetovalce, staro za novo, leasing

Delovni čas: ŠENTJUR - pon-pet: 8⁰⁰-17⁰⁰, sob: 8⁰⁰-12⁰⁰, PE Celje - pon-čet: 8⁰⁰-18⁰⁰, pet: 8⁰⁰-15⁰⁰, sob: 8⁰⁰-12⁰⁰



TRGOVINA
Rosana

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

**Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alpasa**

mesec junij - mesec ugodnih nakupov

- dekliška krilca samo **800,00 SIT**
- ženske maje od **1.100,00 SIT** dalje
- moške polo maje že za **1.200,00 SIT**
- dekliške hlače na trapez od **1.650,00 SIT** dalje
- ženske obleke od **1.750,00 SIT** dalje

v mesecu juniju vam daje trgovina rosana
ob nakupu nad **3.000,00 SIT**
5% popust pri gotovinskem plačilu

Trgovina Rosana vam poleg izredno nizkih cen in gotovinskega popusta v mesecu juniju nudi tudi možnost odloga plačila, plačilo na več čekov ali plačilo s kartico Activa ali Magna kartico.

delovni čas:
delovnik: 7:30 - 19:00
sobota: 7:30 - 13:00

*obiščite nas in se prepričajte sami -
v trgovini ROSANA se marsikaj dobi*

**velika izbira kopalk, kratkih
hlač in kompletov - po
neverjetno nizkih cenah**



Agencija za šport in turizem

"KEKEC"

Hasan TOROMANOVIĆ s.p.

HOTUNJE 55 - 3230 PONIKVA - SLO

Tel/fax: ++386 (0) 63 792-298

GSM: 041/674-383

email: agencija.kekec@siol.net

- če želite preživeti počitnice na najlepših plažah srednjega Jadrana, je za Vas enkratna priložnost križarjenje z ladjo Aloha; termini: 10. 7. - 17. 7. 1999 po ceni 69.000,00 SIT za polni penzion in 24. 7. - 1.8. 1999 po ceni 75.000,00 SIT za polni penzion;
- izleti v Benetke in Gardaland - 26. 6. 1999 in vsaka naslednja sobota v mesecu;
- športni tabori za otroke v Novem Vinodolskem od 25. 6. do 29. 6. 1999 za 25.000,00 SIT;
- letovanje za otroke in mladino od 14. 8. do 21. 8. 1999 za samo 34.900,00 SIT;
- raftingi na reki Soči, Savi in Krki;
- **VELIKA AKCIJA** - letovanje v Novem Vinodolskem za 7 dni že od 22.000,00 SIT naprej za polpenzion!

Turistična agencija Kekec Vam nudi najrazličnejša potovanja doma in v tujini po zelo ugodnih plačilnih pogojih!

**Potujte
kvalitetno
in
ugodno!**

**ELBA TRGOVINA
STORITVE** d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR, Tel./fax: (063) 743-151, 741-151

MONTAŽE

- centralnih kurjav
- plinske in oljne
- meritve oljnih in plinskih peči
- elektroinstalacije
- jaki in šibki tok
- elektro meritve
- cisterne plinske - najem **1.000,00 SIT** mesečno

TRGOVINA

Kabel PP 3x1,5 36,75 SIT
Bojler 80l el. 18.176,40 SIT
Pipa enoročna od 6.468,00 SIT
Oljni gorilci že od 42.101,00 SIT
Peči oljne 65.989,00 SIT
Elektro stikala p.o. 189,90 SIT
Plafoniere že od 865,90 SIT

Tehnična
trgovina
Termix

Šentjur ☎ 063/741-329

ŠIROKA PONUDBA:

- gradbenega materiala
- izolacijskega materiala
- inštalacij za vodo, ogrevanje in elektriko
- plošč in sanitarne keramike
- kmetijskega orodja in strojev
- železnine, bele tehnike, akustike
- drobnih gospodinskih aparatov
- barv, lakov
- daril

**PONUDBA
MESECA**

Parket S

1.499,00 SIT

**EDINI V ŠENTJURJU
VAM NUDIMO:**

VELUX okna, fasade in lepilo
TERANOVA

original **SADOLIN
BIOTAN**

- premazi za
les v rifuzi

delovni čas:

7³⁰ - 18^h

sob.: 7³⁰ - 12^h

strešna kritina Italy **84,90 SIT**
thermo putz **839,00 SIT**
kombi plošče 3,5 cm **1.099,00 SIT**
kombi plošče 5 cm **1.299,00 SIT**
tuš kabina **14.990,00 SIT**
keramične ploščice od **899,00 SIT**
jogi vložek **9.990,00 SIT**

Prepričajte se o ugodni ponudbi in nizkih cenah!

Poznani junijski sedemdesetletniki

Ing. Slavko Plevnik iz Vrbnega

Je med njimi nastarejši.

Po končanem študiju se je preizkusil v inozemstvu, po vrnitvi pa se je zaposlil v takrat največji »šentjurski tovarni« - v Železarni Štore. Opravljal je delo vodje razvoja, določeno obdobje direktorja obrata traktorske proizvodnje, se ponovno vrnil v razvojne službe in se končno tudi soočil s procesom lastninjenja našega železarstva. V združenem slovenskem železarstvu je preživel ekonomsko in tehnološka preigravanja med gigantoma Jesenicami in Ravnami. Ves čas pa je tudi bil angažiran med potrebami občin Celje in Šentjur. Z direktorjem Tugomerjem Vogo sta neposredno ali posredno preusmerila marsikatera sredstva v šentjursko občino, za komunalo, zdravstvo, stanovanja, šolstvo... V marsičem sta ekonomsko in strokovno dopolnjevala šibko šentjursko kadrovske bazo. Ing. Plavnik je bil kot podpredsednik skupščine in tudi drugače angažiran pri razvoju občine. Vsakozi je tudi vodil tovarniško požarno varnost in sodeloval v občinski in medobčinski gasilski organizaciji.

Vlado Gorjup iz Hotunja

Tudi on je začel svojo delovno pot v Štorah, v tedanji metalurški šoli Štore.

Vojna in mladostna radovednost sta ga usmerila na vojaško področje. Svojo vojaško obveznost je nadaljeval v šoli za rezervne oficirje in jo dopolnjeval na različnih ravneh. Leta 1968 je bil kot priznan strokovnjak in starešina vključen v Teritorialno obrambo, v pokrajinski odbor zahodnoštajerske pokrajine. Tam se je ukvarjal z osnovanjem oborožene in civilne komponente armade v 18 občinah med hrvaško in avstrijsko mejo. Zadnja organizacija je obsegala 8 občin celjske regije. Najbrž si je v tej vlogi najbolj zapomnil zvezno

vojaško inšpekcijo (GINO), ki je s svojo izdelano projekcijo vloge TO imela povsem jugoslovanske poglede.

Leta 1986 je bil izvoljen za predsednika SO Šentjur. Opravi je zadnji mandat v skupni državi in ga zaključil kot mnogi notranje razdvojen. Po tridesetih letih delovanja TO sta sedanje državno in občinsko vodstvo skromno priznala, da sta se obrambna vzgoja in vzgoja slovenske državljanosti pričela mnogo pred letom 1989. V tem je tudi jubilarov doprinos prepoznaven.

V zaslužen upokojitvi si najde največje zadovoljstvo med čebelami. Njih agresivnost in strupenost je po preživetem še vedno ugodna.

Slavko Valentinčič s Planine

Je bil dolgoletni vodja nadzorništva Elektra Celje, enote Krško, kjer se je v živo soočal z razvojnimi težavami osrčja Kozjanskega. Prvotno šibko električno omrežje, ki je predvidevalo priključitev le nekaj žarnic, je bilo stalen vir njegovih skrbi in dela. Leta 1968 je bila pred Španovo gostilno spontana otvoritev novopostavljene jamborne trafo postaje - krstili so jo občani, opremljeni z kombinezoni, čeladami in drugimi rekviziti. Od nje se je omrežje razširilo v Dobje, Prevorje in drugam, nazadnje v Vejce. Vse to so tudi delovni uspehi jubilara.

Kot terenski delavec je postal tudi lovec in dolgoletni predsednik lovske družine.

Vsem trem in tudi drugim junijskim sedemdesetletnikom čestitke in zahvala za njihovo delo. Naj vam bo življenje prijazno v občinskem, krajevnem, sosedskem in še posebej družinskem okolju!

Vinko Jagodič

Zdomska pesem na Kalobju

Na binkoštno nedeljo je Kalobje dihlo v prav posebnem pričakovanju. Srečanje slovenskih zdomcev, po večini iz okolice Stuttgarta, je bilo letos na pobudo domačina Tonija Bukovška v kalobški cerkvi Marijinega imena.

Desetletja nazaj je marsikateri slovenski fant in dekle odšel v tujino za boljšim kosom kruha. Tuji in neznani svet ni bil vedno prijazen in sladkogrenak spomin na dom je te ljudi povezal in jih družil. Tako je v Nemčiji v Stuttgartu nastal slovenski moški zbor Domači zvon. Zadnjih deset let ga vodi organist Damjan Jejčič. Zbor obstaja že trideset let in danes so njegovi člani že precej razpršeni. Le peščica jih je še v Nemčiji, mnogi pa so se že vrnili v Slovenijo. Na Kalobju se je zbralo kar 28 nekdanih članov zbora, njihovih družin in prijateljev. Z njimi sta prišla tudi sedanji in prejšnji župnik v Stuttgartu, Janez Šket in Ciril Turk, ki sta somaševala z domačim župnikom Petrom Orešnikom.

Pevci, ki so prepevali med mašo, so po njej pripravili kratek koncert. Slovenske narodne - Najlepši je slovenski svet in mili dom očetov, Glejte že sonce zahaja, Oj hišica očetova, Eno devo bom ljubil, Tihi večer, Tam na vrtu zelenem - so tokrat dobile drugačen zven. Takšen, kot ga mi doma ne znamo vedno slišati. Zdelo se je, da so tudi

nas spomnili na stvari, ki se nam zdijo tako samoumevne, da jih sploh ne znamo več ceniti.



Ta srečanja zdomcev so postala njihova vsakoletna tradicija in Toni Bukovšek, ki z bratom Stankom že desetletja živi v Nemčiji, jih je letos pripeljal v svoj domači kraj. Ob tej priložnosti so domačini počastili njegov osebni jubilej, on pa se je v zahvalnih besedah spomnil predvsem svoje pokojne matere. Kasneje se je prisrčno srečanje nadaljevalo v gostilni Erjavec in v šotoru ob Bukovškovi domačiji. Ničesar ni manjkalo, še najmanj pa dobre volje in zabave.

In gospod Toni? "Vsako leto se kje dobimo in vedel sem, da jih enkrat moram pripeljati tudi na Kalobje. V teh letih smo se zblížali, saj sem

sam npr. v Nemčiji že štirideset let. Sicer pa se moram za vse zahvaliti svoji mami. Bila je mlada vdova, ki

je morala premagovati revščino in poleg tega še krotiti tri nemogoče fante. Kasneje, ko sem šel v tujino, sem se tega vedno spominjal in ji skušal vsaj malo povrniti vse dobro. Mame že dolgo ni več, vendar z bratom še vedno rada prihajava domov. Tu bo vedno najin dom in rad bi se zahvalil bratovi družini, ki nama daje ta občutek. In srečanje na Kalobju? Ja, bilo je lepo in obljubili so, da se bodo še vrnili."

Z lepimi spomini na letošnjo binkoštno nedeljo jih bodo na Kalobju gotovo z veseljem sprejeli.

Saša Teržan

Skrb za čiste zobe v osnovnošolskih klopeh

V letošnjem šolskem letu je v okviru Stomatološke sekcije slovenskega zdravniškega društva že šestnajstič potekala republiška akcija za čiste zobe, ki se je skoraj od začetka udeležujejo tudi osnovne šole šentjurske občine. Kot pedontologinja (zdravnica splošnega in preventivnega zobozdravstva) to akcijo vseskozi vodi doktorica stomatologije, Andreja Šmid-Kalajdziski.

Cilj takšne akcije je motivacija šolskih otrok k rednemu umivanju zob in navajanje le-teh, da bodo skrbeli za svoje zobe tudi potem, ko jih ne bo nihče več nadziral in nagrajeval.

Letos je obiskovala nižje razrede osnovne šole preventivna sestra Anita Lesjak, prejšnja leta je za to skrbela Jerica Vodeb, in je v vsakem razredu naključno izbirala po 5 otrok, pri katerih je preverila, koliko so bili pridni in si umivali zobe.

Razredi, ki so se najbolje izkazali v skrbi za svoje zobe, so se 8. junija zbrali v šentjurski kino dvorani (za to priložnost jim jo je zastoj ponudila Občina) in dobili plačilo - ker je bilo vse v znamenju zob, jim je Andreja Šmid-Kalajdziski podelila obeske v obliki zoba, prejeli so še diplome in seveda zobne paste; najboljši, to so bili učenci 1.a razreda iz osnovne šole Ponikva, pa so dobili še prenosni pokal - prav tako v obliki zoba.

In za konec? Risanka - ni bila tista o treh zajčkih, ki si vsak večer po risanki umijejo zobe in potem smuk v posteljo.

N.G.

Pomladni utrinki s Ponikve

Učitelji in učenci osnovne šole Blaža Kocena s Ponikve so v četrtek, 27. maja, pripravili dan odprtih vrat z naslovom Pomladni utrinki. Z igrjo Žogica nogica se je predstavil dramski krožek, zapeli so otroški in mladinski zbor ter vokalna skupina Sonce, na ogled pa je bila razstava likovnih, tehničnih in računalniških izdelkov.

Žogica nogica je razigrana, prepričljivo odigrana in zabavna otroška igra. Nepoučeni gledalec bi težko uganil, da je bila za večino nastopajočih Žogica nogica prva igralska izkušnja.



Gledalčevo pozornost vzbudi že sama otvoritev igre - pesem medvedka Uhca, ki ga odigra Goran Buser. Prepričljivo je tudi nadaljevanje: Saša Podkrajšek in Luka Planko živeto, s počasnimi gibi in ustreznim tonom glasu (vsaj na začetku, nekoliko manj proti koncu) odigrata naveličana in osamljena babico in dedka.

Umirjen začetek v dinamično nadaljevanje požene vstop Žogice nogice - Saše Rečnik. Z razposajenostjo, nenehnim gibanjem in samozavestno igrjo ji uspe nasproti starosti, ki jo predstavlja babica in dedek, postaviti otroško razigranost, ki vztraja vse do konca predstave.

Lik zmaja Tolovaja (Polonca Planko) - hudobnega zmaja, ki Žogico nogico pripravi do tega, da prelomi obljubo, ki jo je dala babici in dedku,

zapusti stanovanje in se na njegovem repu popelje nad mestom - je predstavljen sproščeno, vendar morda premalo zlobno. Tudi v nadaljevanju boj med dobrim in zlim ni izostren. Kljub temu je nastop vseh zmajčkov odločen, besedilo jasno in glasno povedano. Posebej simpatičen je nastop najmanjšega zmajčka - Urške Pevec.

Zabavni dodatki režiserke so vidni predvsem pri likih kužka Postružka (Anja Šarlah), ki ves čas opleta z obgrizeno kokošjo, pri črpalkarju (Katja Črep), opravljenem v hipijevska oblačila, pri strašilu Motovilu (Petra Lah), ki med govorjenjem nenehno pljuva. Vsak lik, ki ga babica in dedek srečata med iskanjem Žogice nogice, ima kakšno tipično prepoznavno gesto, ki ga loči od drugih.

Igri so dodane glasbene točke, vendar igralci le spremljajo že posneto petje. Skupina namerava ta del s pomočjo profesorice Andreje Galuf izboljšati: igralci bodo samostojno peli ob spremljavi klavirja in kitare.

Kostume, ki so preprosti, a izvirni, je izdelala likovnica OŠ Ponikva, Špela Kotnik. Scena ne izstopa, sama igra - sproščena, odločna in pristno otroška - je za celotno predstavo pomembnejša.

Žogico nogico je dramski krožek pod vodstvom učiteljice Irene Zevnik pred domačim občinstvom zaigral že tretjič, nastopili pa so tudi na otroškem oddelku celjske bolnišnice in v Dramljah.

Skupina je bila z Žogico nogico maja na medobčinskem tekmovanju v Celju med desetimi udeleženi otroškimi dramskimi skupinami izbrana za nastop na Linhartovem srečanju 18. in 19. junija v Slovenski Bistrici. Srečanje ali festival otroških gledaliških in lutkovnih skupin letos desetič zapored organizira Sklad RS za ljubiteljske in kulturne dejavnosti, udeležilo pa se ga je 28 skupin iz Slovenije in zamejstva.

Otroški in mladinski zbor ter vokalna skupina Sonce - vse vodi učiteljica glasbe Andreja Galuf - so v koncert povezali otroške skladbe, pesmi Slomška in drugih domačih in tujih avtorjev.

Likovni krožek in posamezni razredi so pripravili razstavo poslikane svile, barvanih vozlanih majic, izdelkov iz gline, kartona in papirja ter lutk in reliefov. Otroci so vsakemu obiskovalcu poklonili šopek pomladanskega cvetja.

Janja Pevec

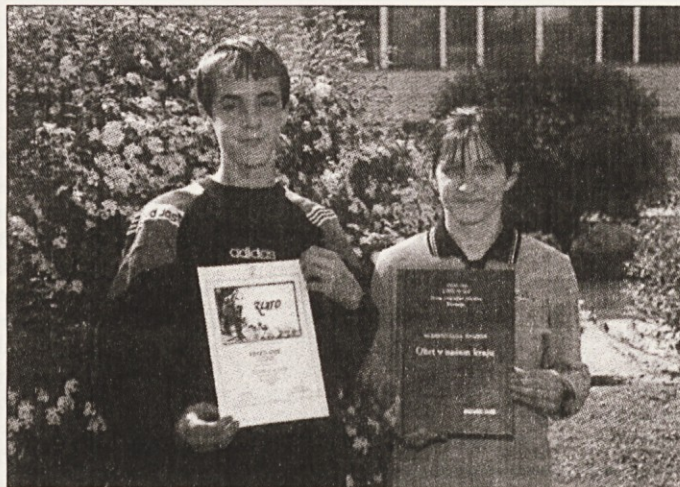
Slivniški osnovnošolci odkrivajo zanimivosti svojega kraja

Že kar tradicija je postala, da slivniški učenci, ki obiskujejo zgodovinski in turistični krožek, izdelajo vsako leto dve raziskovalni nalogi, ki znova in znova predstavljata zanimivosti slivniške krajevnosti. Skupaj s svojo mentorico **Nadjo Bevc** že nekaj let zapovrstjo dokazujejo, da tudi krajevna skupnost s približno dva tisoč prebivalci ima tradicijo, ki je vredna raziskovanja in predstavitve širšemu občinstvu. Tako se vsako leto že meseca septembra prijavijo na razpis, ki ga objavi Turistična zveza Slovenije in Zveza prijateljev mladine Slovenije. Teme za raziskovanje so določene, »pravila igre« pa zelo stroga.

Letos so turistični podmladkarji, šestošolci Alenka, Vesna, Karmen, Simon, Urška, Davor, Tina, Luka in Klavdija sredi marca na regijskem tekmovanju na Polzeli predstavili svojo nalogo na temo Moj kraj - turistični kraj. Njihovo geslo je bilo: Cenimo tisto, kar imamo, od domačnosti si ometamo prihodnost. V močni konkurenci jim je uspelo doseči bronasto priznanje. Tekmovalci se lahko pohvalijo tudi s širšo medijsko predstavitvijo projekta, četrta strani je za njihove napotke pri turističnem ogledu kraja in širše krajevnosti namreč našel tudi osrednji slovenski časnik Delo.

Aprila so učenci od šestega do osmega razreda tekmovali v znanju iz zgodovine. Na regijskem tekmovanju v Celju so Manca Čujež, Nina Tanšek in Monika Gajšek dosegle srebrno priznanje, Manca pa se je uvrstila še na državno tekmovanje.

Pesti pa so držali še meseca maja, ko sta sedmošolca Vesna Bobek in Metod Gradič drugo raziskovalno nalogo predstavljala na Ptuj, na XXX.



Zlata Vesna in Metod

srečanju mladih zgodovinarjev. In niso jih držali zastonj (pesti namreč), saj sta s svojo nalogo z naslovom Obrt v našem kraju, kjer sta predstavila kovaštvo in kolarstvo domačega kraja, zgodovinskemu krožku prislužila zlato priznanje.

Prav je, da znajo že osnovnošolci ceniti drobne zanimivosti kraja in da s predstavitvijo teh skrbijo za njihovo ohranjanje vsaj v zapisu. Seveda pa tako naš majhen kraj postaja bolj znan v širšem področju.

N.G.

50 let Ožirjeve Marije in Francija

50 let ni malo časa, pa vendar spolzijo počasi in vztrajno kot pesek med prsti. Če skozi teh petdeset let korakaš ob istem človeku in ti vse bridkosti ne ukradejo tistega nekaj, s čimer si se odpravil na pot, je to verjetno dosežek, ki si zaluzi posebno nagrado. Ožirjevi Mariji in Franciju je to uspelo. Pa vendar ni večje nagrade kot ljubezniv pogled, ki ga pozoren opazovalec opazi v njenih očeh in ki priča, da nista preživela samo onadva, ampak tudi njuna ljubezen.



Marija je živila v Kostrivnici pod Kalobjem, kjer je majhna kmetija raztresena po hribih preživljala družino z osmimi otroki. Marija je bila najstarejša in

otroštvo ni dolgo poznalo ujčkanja. Kot osemnajstletno dekle je hodila obirat hmelj v Savinjsko dolino, da je kaj zaslužila, in tam ga je spoznala.

Franci je bil rojen v Račah pri Mariboru, vendar je potem živel pri tetah v Podlogu v Savinjski dolini. Osemnajst let je imel, ko jo je spoznal, mlado dekle, ki je prišlo obirat hmelj na njihovo kmetijo. Preskočila je iskra. Ko je šlo vse narobe in je bilo videti, da iz te moke nikoli ne bo kruha, pa sta se lahko le naučila, da se usodi ne gre upirati. In očitno sta si bila usojena.

Franci je bil mobiliziran v nemško vojsko, kasneje je moral na rusko fronto. Tri leta se nista videla, le redka pisma so pričala, da še mislita drug na drugega. Na fronti je Franci izgubil nogo pod kolenom. Še en udarec, ki je razdaljo med njima le povečal. Le kaj bo razvajen fant, vaje savinjskih ravnin in konjskih vpreg, ki je povrh vsega še brez noge, počel na teh hribovskih krajih? Na to vprašanje si Marija ni znala odgovoriti, a ljubila ga ni nič manj. Sedem let. Sedem dolgih let sta tako ohranjala svojo zvezo le preko pisem in nekaj redkih obiskov. In proti vsem zapletom sta se 4. junija leta 1949 poročila.

Vesela sta takrat zrla v prihodnost, čeprav jima ni vedno prizanašala. Življenje je bilo težko, v hišo je stopila zdaj smrt, zdaj bolezen in morda bi obupala, če ne bi imela drugega. Danes imata tri otroke; hčeri Marjano in Irmo ter sina Francija. Ob pogledu nanje in drug na drugega pomislita, da je bilo vredno.

Nisem se mogla izogniti klasičnemu vprašanju kakšen je recept, kot da bi mi lahko odkrila skrivnost, ki jo doslej še nihče ni pogruntal. »Če znata krivdo razdeliti ter si odpustiti in če z božjo pomočjo dva glih peljeta, potem je vse mogoče.« Ko pa meni še vedno noče iz glave tistih sedem let pisemske ljubezni, pa se njun sin Franci nasmehne in reče: »Tiha, a vroča ljubezen ...«

Naj taka ostane še dolgo v zdravju in družinski sreči!

Saša Teržan

zdravniški nasveti

»Strašni« klopi

Saj si ne upam več po gobe ali borovnice, ko pa je toliko klopov, slišim nekajkrat na dan v ordinaciji. Ali nam ta majhna bitja upravičeno kratijo te gozdne užitke? Ne zdi se mi ravno tako. Poznati in upoštevati moramo nekatera dejstva in se ne bomo imeli česa bati.

Klopi (redkeje tudi druga mrčes) lahko prenašajo virus klopnega meningitisa (endemično v Savinjski dolini) in borelijo, ki je enakomerno razširjena po vsej Sloveniji.

»Preventiva je najboljša«, to pravilo velja tudi za pike klopov. V gozd pojdemo oblečeni v dolge ohlapne bombažne hlače in srajco, ki nas bosta varovala tudi pred trnjem ali pri morebitnih padcih. Lahko uporabimo tudi repelnate (Autan, Raid...). Po vrnitvi je obvezno tuširanje in natančno iskanje morebitnih klopov. Če ga imamo, ga zgrabimo s pinceto in ga z rahlim zasukom odstranimo. Obstajajo sicer različne teorije, kako klopa zadušiti z oljem ali razkužilom, vse pa kaže, da je najučinkovitejša takojšnja odstranitev. Brez panike in brez »kirurgije«, če ostane v koži klopova glava, kajti mrtev klop ni več kužen, zato ga je najbolje pustiti pri miru, glava se bo sama zgnojila in jo bomo zlahka odstranili kasneje. Borelija

potrebuje okrog 24 ur, da preide s klopa v naše telo, do okužbe ne pride obvezno, temveč le v posameznih primerih. V naravi je okuženih okrog 25% klopov in 4% njihovih nimf.

Ali bomo zboleli za meningitisom, je bolj odvisno od naše odpornosti kot od vboda z virusom okuženega klopa.

Torej če najdemo klopa, ga čimprej odstranimo ter nato dalj časa (1 mesec) opazujemo mesto vboda. Mala rdečina in otekline nista nevarni. Če pa ta prvi izpuščaj postane večji, obročast in z bolj blede sredino, je potrebno iti k zdravniku po antibiotik in kasneje neljube komplikacije (neurološki izpadi, vnetje sklepov...) so preprečene.

Borelijoza je v Evropi in ZDA najpogostejša bolezen, ki jo prenašajo klopi. Obročast izpuščaj je tako značilen, da je klinična diagnoza lahka, laboratorijski in serološki izvidi pa so praviloma negativni.

V Sloveniji se borelijoza obvezno prijavlja od leta 1988 in je še čedalje več. V Ameriki, kjer imajo le eno vrsto borelije, tudi že cepijo proti tej bolezni, slovenski zdravniki pa obljubljajo cepivo v dveh do treh letih. Do takrat pa pozor na zgoraj opisano preventivo!

Draga Kovač - Škoberne, dr. med.

Babičini recepti

Musaka

Res, da živimo v času, ko so nam na prodajnih policah vsak hip pri roki vse vrste zelenjave, toda mnenja sem, da je čez svežo zelenjavo ni. Če se pa držimo še pravila »vse ob svojem času«, potem je zdaj pravi čas za zelenjavo. Pa še ena stvar je pomembna: sveža zelenjava, ki si jo nabereimo na vrtu, je če že ne zastoj, pa vsaj poceni. Torej izkoristimo ta poletni čas in obilico zelenjave za čim bolj pestre obroke. Musako poznamo vsi, le da ob tej besedi vedno pomislimo na priljubljeno krompirjevo musako. Manj znane so druge vrste musak, ki pa jih toplo priporočam za popestritev jedilnika.

Musaka z zeljem

Približno kilogram težko zeljno glavo zrežemo na rezance, ki jih posolimo in stresemo na vročo maščobo. Pokrito dušimo, da se zmehča. V drugi posodi na maščobi prepražimo eno čebulo, da zarumeni, dodamo na kose zrezano svinjsko meso (30 do 40 dag), naglo opečemo, prilijemo nekaj žlic juhe ali vode, popopravimo in pokrito dušimo. V namazan pekač polagamo v plasteh zelje - meso. Na vrhu naj bo zelje. Posodo damo v pečico, da se masa rahlo zapeče. Nato jo prelijemo z mlekom, v katerem smo razžvrkljali 2 jajčki. Pečemo toliko časa, da jed zarumeni.

Zeljno musako ponudimo kot samostojno jed, lahko pa tudi s krompirjem v kosih.

Musaka s stročjim fižolom

Če vam je bila musaka z zeljem všeč, poskusite razveseliti svojo družino še z musako s stročjim fižolom.

En kilogram stročjega fižola očistite in ga dodate na maščobi zarumeneli čebuli. Prilijete nekaj žlic vrele vode in pokrito dušite. Fižol večkrat pretresite in ga na koncu posolite. Na maščobi preražite 40 dag svinjskega mesa (lahko je tudi polovica govedine), dodajte sesekljan petršilj, poporajte, lahko pa dodate tudi paradižnik. Ko je meso na pol zmehčano, ga še malo posolite. Nadaljni postopek je povsem enak kot pri zeljni musaki.

Musaka z jajčevci

Vse dobre stvari so tri, pravijo, pa naj bo tretja musaka z jajčevci. Potrebujete 3 večje jajčevce, 40 dag zmletega mesa (polovico svinjskega in polovico govejega). Jajčevce olupite, narežite na centimeter debele rezine in jih posolite. Čez nekaj časa jih s prsti stisnite, da odteče sok, nato jih povaljajte v moki, v raztepenem jajcu in jih na vročem olju hitro opečite. V razgreti maščobi zarumenite čebulo, dodajte žlico petršilja in zmleto meso, poporajte, posolite in nekoliko prepražite. V namazan pekač spet izmenično nalagajte jajčevce in meso, na vrhu naj bodo jajčevci. Za preliv vzemite smetano ali mleko z razžvrkljanimi jajci. Pecite približno 1 uro, da jed zarumeni.

Dober tek!

Babica

Odgovor na članek:**"Dve seji Občinskega sveta ..."**

Spoštovani gospod F.K.

Priznati moram, da sem večkrat razmišljal ali Ti beseda demokracija, katere imaš vedno polna usta, res kaj pomeni. Prepričan sem, da nič, kar mi med drugim potrjuje tudi zadnje pisanje v tvojem časopisu, ki naj bi bile Šentjurske novice in s katerim posiljuješ bralce s svojimi mnenji in neresnicami - skratka pišeš neobjektivno, torej tudi do bralcev nisi korekten in pošten.

Že v naslovu prvega članka »ZLSD v koaliciji z SKD?« omenjaš predvsem težave in zdrahe v svoji stranki. Prepričan sem, da bi glede na pisanje moral biti naslov »SDS v koaliciji z SKD?«

Zanimivo je, da mene in mojo stranko ZLSD v vseh delih tvojih »resnic« s seje OS kar nekajkrat izpostavljaš, ne zdi se ti pa pomembno zapisati mojih pobud (pa tudi pobud večine ostalih svetnikov), za katere menim, da bi bile zanimive večini občanov naše občine. Tako se Ti tudi ne zdi pomembna moja razprava o proračunu za leto 1999, da je potrebno dokončno obnoviti ali zgraditi kulturni dom, dokončati razširitev pokopališča, urediti ulice, križišča idr.

Pa kaj, pustimo to. Bolj se mi zdi pomembno obrazložiti bralcem tvoje pojmovanje demokracije, ki je za tebe sprejemljiva le, če vsak ali vsi soglašajo s teboj in tvojimi predlogi. Zate ne velja pravilo demokracije, da imajo pravico do drugačnega razmišljanja tudi drugače misleči, predvsem pri glasovanju za sprejem odločitev, ki niso po volji tebi ali pa niso sprejeti tvoji predlogi in pobude, za katere le Ti meniš, da so nekaj posebnega.

Prav to izkazuješ tudi v sestavku »Čigav je Cveto Erjavec?«. Omenjaš (citiram), »Svetniki iz LDS in SDS pa so bili sploh nezadovoljni s kadrovanjem v NO« (konec citata). Sprašujem se ali sta stranki nezadovoljni s kadrovanjem tudi svojih članov v Nadzorni odbor? Mi nismo! Predlagali smo svojega kandidata za člana in predsednika NO in na predlog članov NO ga je Občinski svet potrdil. Zato tudi ne moremo pristajati na neutemeljene in neargumentirane trditve, s katerimi si skupaj z LDS nasprotoval izvolitvi našega kandidata. Ta del demokracije, ki ti pa ne ustreza, poimenuješ »kuhinja«.

Tudi v nadaljevanju ne omenjaš moje razprave, da je potrebno dopolniti zaključni račun proračuna z obrazložitvami in ga obravnavati na naslednji seji in da bo svetniška skupina ZLSD le v tem primeru glasovala za njegov sprejem. Seveda si zapisal le tisto kar odgovarja tebi, meni in stranki pa pripisuješ nenačelno politiko.

Ker nenehno omenjaš naše podpornišvo stranki SKD, mi ni težko priznati, da smo odprti za sodelovanje z vsemi strankami, tudi s SDS, vendar ne na škodo programa naše stranke. Nema lokrat smo podprli predloge in pobude stranke SKD, priznati pa moraš, da tudi stranke SDS in drugih, če smo ocenili, da so bili ti pomembni za razvoj in napredek ali dela naše občine.

Res je zanimivo, da te je negativen odnos do našega kadrovskega predloga za predsednika Nadzornega odbora toliko motiviral, da si opravil kar nekaj telefonskih klicev na domove naših članov in jim postavljaj izizvalna vprašanja o morebitni moji samovolji in nenačelni politiki ZLSD ter se ob tem muzal kako zelo zanimiva bo naslednja seja Predsedstva ZLSD. No, enako motivacijo je dobil še predstavnik neke druge stranke.

Ni kaj, prefinjena poteza socialdemokrata, ki želi zdrahe in težave svoje stranke prenesti tudi v drugo stranko, ki v vsem tem času ni imela notranjih razprtij in težav. Tvoj odpor do stranke ZLSD pa se je še povečal z dejstvom, da smo na županskih volitvah bili uspešnejši od kandidata SDS.

Predsedstvo ZLSD se je zgodilo, obravnavalo tvojo skrb za politiko ZLSD in podprlo dosedanje delo in delovanje predsednika in svetnikov ZLSD v Občinskem svetu. Tako smo ostali čvrsti in neomajni še nadalje, kar Tebi sigurno ne bo po volji, ker se precej trudiš, da bi bilo drugače.

Mislím, da bi se morali sedaj tudi mi vprašati »Čigav bo sedaj Franc Kovač?«, ko ga zapuša lastna stranka, nezadovoljna s pojmovanjem njegove demokracije.

Ker tudi jaz rad obujam spomine, sem se ob tem pisanju spomnil na čas tvojega delovanja v parlamentu, ko se je bilo potrebno odločiti za samostojnost naše države, ohraniti sredstva demografije za našo občino, itd.

No, takšnega načina pisanja se jaz in moja stranka ne poslužujemo, prepričan pa sem, da boš mogoče o tem času v svojem časopisu le napisal kakšen zanimiv zapis, v spominih na to obdobje.

Spoštovani gospod Franc Kovač, razumevanje demokracije je za nekoga lahko težko ali pa je noče razumeti, žal menim, da si Ti eden od njih.

Predsednik OO ZLSD Šentjur
Florjan Cveto Erjavec

Spoštovani predsednik
ZLSD Cveto Erjavec!

Tvoje pismo je vsaj enkrat daljše, kot je bil zapis, katerega komentiraš, kar pomeni, da bi Ti ga po vseh pravilih, tudi demokratičnih, moral kot urednik temeljito skrajšati. Ampak potem bi bilo spet hudo in po Tvoje nedopustno nedemokratično.

Težko Ti je odgovoriti, kajti če odmislim tiste stavke, ko si se znašal nad menoj, me učil demokracije, in hvalil sebe in svojo stranko, ostane na rešetu prav malo.

Na novo si povedal le, da si dobil soglasje predsedstva Združene liste za politiko, ki si jo demonstriral v času vzpostavljanja nove občinske oblasti. Prav, se opravičujem, bil sem zaveden. Informacije, ki sem jih dobil od tvojih ljudi so govorile, da si enostavno soliral. Vse drugo, kar pišeš, je besedičenje užaljene veličine, ki se obnaša natanko tako, kot očita meni; vsiljuje svojo resnico, ne dopušča drugačnega mišljenja, loteva se pisca in ne zadeve, o kateri teče beseda. Da o tem, da so informacije "s katerimi posiljujem bralce", sploh osnovni pogoj, da se midva lahko greva demokracijo, ne odprem niti ust.

Pa še glede SDS in moje vloge v njej. Kot si že lahko prebral, sem že zdavnaj sam ugotovil, da sem na volitvah doživel neuspeh in sem temu primerno tudi ukrepal: zavestno sem prepustil vodenje stranke drugim. Vem, da tega ne moreš razumeti, ker je tvoj način razmišljanja drugačen, a v demokraciji je pač tak običaj. Kot je tudi običajno, da konsolidirana stranka in njeni vodilni stojijo za svojim programom in volivci tudi po volitvah. Ampak, tudi drugače se dogaja...

Franc Kovač

obvestila matične službe**Poročili so se:**

Simon Kopinšek iz Jazbin in Damjana Jager iz Dramelj; Branko Belak iz Trnovca in Cvetka Povalej iz Trnovca; Boštjan Bahč in Mateja Žavski iz Suhega; Branko Andrejovec in Rozalija Vrečar iz Gorice; Matjaž Križan iz Bodrišne vasi in Tatjana Koprivc iz Košnice; Srečko Selič iz Dobja in Helena Koželj s Planine; Milan Robič in Zlatka Budna iz Paridola.

Umrli so:

Katica Henigman (67) iz Zg. Selc, Helena Strašek (85) iz Bezovja, Franc Čuješ (71) iz Tratne, Anton Oprčkal (69) s Proseniškega, Elizabeta Ivenčnik (78) iz Dramelj, Antonija Lupše (91) iz Krivice, Ivan Romih (72) iz Bukovja.

»Po poti škofa Slomška«

Na dan državnosti, 25. junija, naj bi se pričela nova pohodniška tradicija: pohod in romanje »Po poti škofa Slomška«. Pohod se bo pričel ob 8. uri zjutraj na Slomu, pohodniki pa bodo šli preko Uršule, Žičkega samostana, Črešnjic in Frankolovega do Nove Cerkve, kjer bo popoldne ob 17. uri zaključek romanja na slovesni maši mariborskega škofa Krambergerja. Idejni vodja pohoda je Šentjurčan Franc Zabukovšek, na motivacijskem listu pa so podpisani tudi ponkovški župnik Herman, šentjurski župan Malovrh in župan Vojnika Podrgajs. Pohodniki bodo izdatno podprti tudi z avtobusi in ne bo težav s preutrujenostjo.

Organizacijski odbor je takole zapisal: »Blaženi škof Slomšek je po so vojih delih in napotkih svetniška osebnost in zasluži, da ga spoznamo na tak popotniški način, ki je bil njemu priljubljena oblika komuniciranja z ljudmi in naravo. Zato vas vljudo vabimo, da se udeležite romanja po Slomškovi poti od Sloma do Nove Cerkve, 25. junija 1999, na dan državnosti, za katero je zaslužen tudi škof Slomšek z ustanovitvijo Mohorjeve družbe in škofije v Mariboru.«

(nadaljevanje z 8. strani)

nakloni pogled občinstvu, kot kakšen voditelj TV dnevnika starejšega datuma, ko so poročila še brali z listkov. Ne glede na to pa je njegov govor pravi kalejdoskop glasovnih intonacij, saj od vsega začetka glas vedno bolj raste, govori glasno, glasneje, grozeče, viharo, njegov glas je, ko doseže krešendo, naravnost grmeč, kot da bi bil kakšen župnik, ki z zastrahovanjem s hudičem s prižnice pere glavo neukemu narodu. V nasprotju z barvito tehniko govorjenja pa je govor vsebinsko nezanimiv in boren, izvemo samo, da so obrtniki najbolj

altruistično nastrojeni zeloti kar jih je v Sloveniji, da pa so kljub svojemu navdihnjenemu poslanstvu vedno znova zgolj in samo žrtve. Aplavz.

Naslednji za mikrofoni stopi g. Artnak, eden izmed začetnikov OOO Celje. Kot vsak človek, ki je višek svojega javnega življenja doživel pred nekaj desetletji, tudi slednji rad živi v preteklosti in z nemalim kančkom nostalgije v govoru opisuje, kako težki so bili začetki, ampak da jih je trma v življenjsko poslanstvo gnala naprej in da smo zato lahko srečni, da imamo danes to, kar imamo. Pri tem ni pozabil opisati svojih očitno velikanskih zaslug. Kot

vsak tak napol revolucionaren govor, se tudi ta konča z neizogibnim nasvetom za skupinsko samozavest: ne popustite! in da na mladih svet stoji. Ne vem zakaj, ampak med aplavzom se ne morem znebiti priokusa žlahtnega real-socializma.

Zdaj že malce težko osvinčeno ozračje osvežijo Ipravci, ki zapojejo dve meni, pevsko neukemu mladeniču, ki posluša heavy metal, neznani pesmi, nakar sledi podeljevanje nagrad. Obstajajo tri kategorije, prva pa je za tiste obrtnike, ki so se preteklo leto upokojili. Vsi dobijo lepo stensko uro: g. Friderik Jager (znani

pekovski mojster) in g. Milan Tovornik, medtem ko nagrajenci g. Ciril Salobir, g. Janez Budja in g. Martin Selič niso bili prisotni. Ob tem nenadejanem majcenem trenutku nelagodnosti povezovalka strateško izjavi, da upokojitev za obrtnike verjetno ne velja, ker da očitno še kar naprej delajo in nimajo časa priti na to prireditve. Očitno ni bila obveščena, da je eden izmed njih, g. Budja, zelo zelo bolan in zato ni mogel priti. Za dvajset let dela so darila prejeli g. Ivan Grajžer (elektroinštalacije), g. Boris Grosek (prevoznik), g. Zdenko Horvat (mizar, lesar) in g. Edvin Tovornik (kopica funkcij v OZ, preveč da bi jih tu naštevali), medtem ko gospe Štefanije Budje in gospoda Franca Trofela aplavzu navkljub ni bilo. Za trideset let dela dobila nagrado samo dva: g. Edvard Šolinc (ključavničarstvo) in g. Anton Berglez (zopet neskočno število častnih funkcij in nagrad) – oba dobita pravo stensko sliko svojega doma oz. obrtniške delavnice. Še zadnjo nagrado podeli tokrat veliko manj grmeči g. Stanislav Kramberger – zlato plaketo Obrtne Zbornice Slovenije Območni Obrtni Zbornici Šentjur.

S tem je uradni del »seje« končan. Pevci takoj mrknejo v hotel Žonta, kjer jih obrtniki v zahvalo za petje počastijo z obilnim obrokom. Pri tem pride do manjše napake, saj se tudi pred mano znajde krožnik s tako velikim dunajskim zrezkom, da na nasprotnih si robovih krožnika že pada na mizo. Čeprav polnega želodca sem kljub temu ubogal svojo prvo zapoved: »nikoli ne meči hrane v stran«, zato sem se prisilil in pojedel okusne dobrote, pri tem pa skoraj storil konec. Slabo uro pozneje so se narisali še obrtniki in zasedli dolge (in kmalu težko obložene) mize. Ker me je izdatnost obroka počasi premagovala in je vse skupaj kazalo na tipično krajtlih zabavo tipa Marjanca (»nadaljevalci Avsenikov« Gašperji so, tako kot na vsaki podobni veselici, igrali stare šlagerje in mainstream zimzelenčke, ob katerih so se vrtele frfotajoče ženske s svojimi soplesalci), sem se počasi odpravil domov gledat Dosjeje X...

(mf)

Odrešitev za pasje dni



Ugodna počitniška posojila

Vedno bolj vroče je. In bolj ko se približuje čas dopustov, bolj se Vaši počitniški načrti utapljajo v pomanjkanju denarja.

Ne odpovejte se počitnicam!

Pridite v Banko Celje. Z ugodnimi počitniškimi posojili Vam bomo pomagali, da si uresničite dopustniške načrte.

Vabimo Vas, da si ogledate našo predstavitveno stran na internetu:

<http://www.banka-celje.si>

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.



banka celje

V varnem zavetju tradicije

Banka Celje d.d., Vodnikova 2, 3000 Celje, tel. 063 431 000, <http://www.banka-celje.si>

S policijske postaje

V preteklem obdobju so policisti obravnavali 30 kaznivih dejanj, od tega 11 tatvin, 2 goljufiji, 2 poškodb tujih stvari, 6 telesnih poškodb. Od dvajsetih storilcev so jih prijeli 10.

Dne 30. maja in 10. junija so šentjurski vozniki »pihali«. Sedem jih je očitno pregloboko pogledalo v kozarec, majski rekoder pa je Sebastijan K. iz Šentjurja z razmeroma skromnim rezultatom 2,28 promile.

Policisti niso prikrivali ponkovške avtobusne nesreče

Nesreča šolskega avtobusa v Slatini je prišla v javnost z zamudo, zaradi česar so mediji potem ugibali, da je šlo za prikrivanje, kar pa, po izjavi komandirja PP Petriča, ni res. Res je šlo takorekoč za srečo v nesreči, toda le za lažjo nesrečo, ki je bila obravnavana po vseh pravilih. Naknadno dviganje prahu v medijih pomeni le njihovo prizadevanje za zvišanje naklade.

Skromnost je lepa čednost

Mladoletna K.S. in D. J. sta skromna šentjurska mladeniča: ko sta se odločila, da se gresta malo avtomobilizem, sta si pri Branku V. »sposodila« star in neregistriran avto, ki še polnega tanka ni imel. Ko se je avtomobil naveličal njunih umetnij in je crknil, sta ga na Grobelnem

zapustila njegovi usodi in šla peš domov. Obiska policistov in posledičnega srečanja na sodniji nista bila najbolj vesela.

Delovna nezgoda na asfaltni bazi

Pri poskusnem obratovanju razvite asfaltne baze v Planinski vasi je prišlo do delovne nesreče. Franc Š. iz Doropolja je poskušal odmašiti cev, pri čemer mu je brizgnil v obraz vroči bitumen. Pomoč je poiskal v celjski bolnišnici.

Tudi pri spraviljanju sena se je mogoče spreti

To so dokazali sorodniki P.V., J.E. in M.Š. z Okroga. Potem ko jih je sonce dodobra izsušilo, so tako obilno nadoknadili izgubljeno tekočino, kajpada z vinom, da je P.V. začela motiti razna mašinerija (da o drugih vidikih bratske ljubezni sploh ne govorimo) in jo je pričel jadrno napadati. Ker ga tudi policisti na licu mesta niso uspeli ohladiti, so mu za prenočitev prijazno punudili mesto v svojem »hladilniku«.

Zaradi pasu pristal v »hladilniku«

Gospodu A. J. iz Slatine, ki je mimogrede napihal 1,79 promile alkohola, so šentjurski policisti 30. maja sredi noči prijazno priporočili, da gre naprej peš. Ker so mu pa tudi zaračunali neuporabljeni varnostni pas, ga je to upravičeno tako razjezilo, da je zadevo sklenil takoj razčistiti. Lastnoročno se je odpeljal na

policijsko postajo, kjer so ga bili tako veseli, da so ga zadržali kar do jutra.

Živahen St. Jurij's pub

6. junija je za program poskrbel U.G. iz Trnovca. Ker natakaraica ni imela pravega razumevanja za njegove telesne potrebe, je pričel po lokalu spretno razmetavati kozarce in steklenice, naključnemu gostu, ki mu predstava ni bila najbolj všeč, pa je tudi preizkusil trdoto glave. Za nadaljevanje predstave v »hladilniku« mu niso privoščili niti kozarcev niti občudovalcev.

Tudi peš se daleč pride

To staro modrost bosta odslej preizkušala 19-letni M.Z. s Podgrada in 22-letni J.Z. z Rifnika. Prvi, ki se je v zadnjih dveh letih nešteto krat srečeval s policisti, kar 14 krat pa tudi s sodnikom za prekrške, je bil ob avto, drugi, komaj kaj manj prometno »uspešen«, pa ob motorno kolo. Policisti so jima za kratkih 6 mesecev predlagali obvezno garažiranje.

Dobro je vedeti.

Večkratnim kršiteljem CPP lahko policisti na kraju samem začasno zasežejo motorno vozilo in ga deponirajo do odločbe sodnika za prekrške, ki lahko izreče varnostni ukrep odvzema od 1 do 6 mesecev.

6.c na olimpijskem teku

V torek, 1. junija, smo se učenci športnega razreda OŠ F. Malgaja in učitelja Vlado Artnak in Ivan Kukovič udeležili olimpijskega teka v Podčetrtku.

Po prihodu z vlakom sta nam do štarta ostali še kar 2 uri. Z veseljem smo se ulegli v prijetno senco, čas je hitro minil in že se je bilo treba prijaviti. Nekaj vzdržljivih fantičev in dve učenki, Tjaša Bosio in jaz, smo se odločili za 6400 m. Pred štartom smo se umirili z aerobiko. Štarter Vlado Artnak je pritisnil na petelina in tek se je pričel. Tisti, ki so tekli na 1000 m, so se kar dobro odrezali. V skupini, ki je tekla na 6400 m, je tekel tudi naš tovariš Kukovič, ki je osvojil 1. mesto. Nisem si mogla misliti, da je to tako daleč. Čeprav smo bili za pol kroga za prvim, smo bili s sabo zelo zadovoljni.

Tisto, kar je sledilo, je bilo najbolj zanimivo - žrebanje in kopanje. Na žrebanju je največ nagrad pobral naš razred, zaslužena ohladitev v termah pa je bila prav prijetna.

Toliko lepih in zanimivih stvari v enem dnevu... To je bil naš prvi olimpijski tek in zagotovo ne zadnji.

Sabina Kompolšek

Šentjurski VDC - jevci zmagujejo

Zelo uspešni so bili na Regijskih igrah celjsko-koroške regije, kjer je 11 naših tekmovalcev osvojilo 9 zlatih, 5 srebrnih in 5 bronastih kolajn. Med desetimi varstveno delovnimi centri so osvojili prvo mesto.

Na vseslovenskem mitingu, 11. junija v Mariboru, je sodelovalo 35 VDC in 250 športnikov iz vse Slovenije, med njimi 5 naših fantov v posameznih disciplinah in v štafeti 4 x 100 m. Robi, Ernest, Ivo,

Danilo in Janko so osvojili dve zlati medalji v teku in bron v metu žogice, štafeta pa je v svojem razredu osvojila drugo mesto s časom okrog 1 minute.

Zahvaljujemo se Občini Šentjur, Sožitju, AK Koval, AK Kladivar za pomoč pri realizaciji naše udeležbe.

»Pustite mi zmagati, če ne, naj bom pogumen v svojem poskusu!«

D. Žviželj

ŠAH

Jazbinšek prvič letos

Lahko bi rekli: »Prišel, videl, zmagal!« S. Jazbinšek se je namreč zadnji petek maja prvič letos pojavil na rednem mesečnem hitropoteznem turnirju ŠD Lipa in takoj prepričljivo zmagal. Osvojil je 7 točk, kar dve več od drugouvrščenega Gazvode. Na 3. mestu je bila spet gneča, saj so imeli kar štirje po štiri točke, in sicer Plahuta, Kolman, Potočnik in Biščan.

Jazbinšek še drugič letos

Na letošnjem piknik turnirju, ki je hkrati štel tudi za junijski mesečni hitropotezni turnir, je S. Jazbinšek ponovil uspeh izpred meseca dni. Spet je prepričljivo ugnal konkurenco, saj je zmagal z dvema točkama naskoka pred Streicherjem (8), Drobnetom, Plahuto (7), Gazvodo (6) itd. Nastopilo je 11 šahistov.

V skupnem seštevku še naprej z naskokom vodi F. Gazvoda (32,5) pred Plahuto (20,5), Kolmanom (20), Jazbinškom (samo dva nastopa!), Potočnikom (17), Biščanom (16,5) itd.

S.G.



ŠKMŠ vabi vse ljubitelje slikanja, risanja, grafitiranja, karikiranja itd., da se nam pridružite pri

POSLIKAVI ŠENTJURSKIH SIVIN

Akcija bo potekala **18. 7. 1999**. Vsi, ki bi radi sodelovali pri obarvanju Šentjurja, nam **do 1. 7. 1999** posredujte vaše osebne podatke (ime, priimek, naslov, telefon) na naslov ŠKMŠ, p.p. 75, 3230 Šentjur, na elektronski naslov skm.sentjur@kiss.uni-lj.si ali pa na telefonski številki 770-119 (Mateja) oz. 041/823-485 (Sandi).

Več informacij na domači strani ŠKMŠ: www.kiss.uni-lj.si/skms/

Ženski košarkarski klub zaključil sezono

Petega junija so se šentjurske košarkarice in vodstvo kluba poslovili od pretekle igralne sezone. Da ne bi delovanje ŽKK Pletivat ostajalo vedno med štirimi zidovi telovadnice OŠ Franja Malgaja, so za to priložnost izkoristili košarkarsko igrišče v šentjurskem športnem parku. V dveh prijateljskih tekmah so se domače kadetinke najprej pomerile z vrstnicami iz Celja, ki so bile z veliko pomočjo dveh Šentjurčank- Glojnariceve in Zupančeve- za razred boljše nasprotnice.

Letos zelo dobra selekcija mladink pa se je v drugi tekmi pomerila z vročim soncem in ekipo iz Trbovelj. To je bil obenem tudi zadnji nastop kapetanke Šentjurčank, Tanje Mihevc, od katere se je v imenu vodstva in igralk med tekmo prisrčno poslovila predsednica kluba mag. Andreja Stopar. Igra obeh nasprotnic je rezultatsko precej nihala, končala pa se je s prijateljskim neodločenim izidom. Zanimivost dvoboja je bila v tem, ker bodo v naslednji sezoni nekatere izmed gostij morda okrepile šentjursko mladinsko vrsto.

Po tekmah je sledil še družabni del srečanja s pojedino in rock koncertom skupine Zakon na čelu z Gregorjem Bezenškom mlajšim.

O dogajanju v pretekli sezoni pa več v naslednjih izjavah.

Mag. Andreja Stopar - predsednica kluba: "Od sezone smo na začetku pričakovali nekoliko več. Kljub temu nas igralk niso razočarale, tako da smo v končni fazi zadovoljni. Kar se tiče organiziranosti kluba, le-ta še ni na potrebnem nivoju. Pri tem mislim predvsem na treninge, saj jih moramo zaradi težav s termini izvajati tudi v Dramljah, včasih pa bi potrebovali tudi več miru. Med sezono smo imeli tudi neljube težave z OŠ zaradi spora okrog žog. Za naslednjo sezono si želimo, da bi lahko tekme igrali v Hruševcu, saj so zdajšnje razmere v telovadnici, predvsem pa v garderobah, neprimerne.

Še vedno iščemo generalnega sponzorja. Šele, ko bomo klub finančno stabilizirali, bomo razmišljali o ustanovitvi selekcije članic (kar mnogi na "ulici" sicer že pričakujejo, op. p.). Letos nam jo je zagodel tudi tekmovalni sistem, ki gotovo ni pisan na kožo klubov "s province" kot smo mi, saj smo dobili občutek, da vodstvo košarkarskega tekmovanja favorizira določene klube."

Bojan Mackošek - trener mladink: "V absolutni konkurenci smo letos dosegli sedmo mesto izmed 14 ekip. Želeli smo si uvrstitve v ligo šestih, saj je bil domet ekipe po mojem mnenju blizu petemu mestu, tako pa

nas je razlika danih in prejetih košev pahnila v t.i. tolažilno skupino. To je v bistvu posledica izstopa ekipe Konjičank iz lige, saj je vodstvo tekmovanja njihove rezultate izničilo. Na žalost je na začetku sezone, ko uigranost še ni tista prava, potrebno zaigrati zelo dobro, saj se zelo kmalu formirata dve po kakovosti zelo različni ligi.

Vzdušje med igralkami je bilo letos fenomenalno in želim si, da bi tako ostalo še naprej. Za igranje v naslednji sezoni bomo verjetno angažirali nekaj mladink iz Trbovelj, ki smo jih danes videli na delu. Verjamem, da naslednjo sezono vsekakor ne bomo igrali postranske vloge."

Tanja Mihevc - kapetanka: "Pozna se, da smo z igralkami že dolgo skupaj, zato smo preteklo sezono na igrišču delovale homogeno. Sama bi si želela, da bi imele še več treningov. Za nadaljevanje kariere imam dve možnosti, in sicer v Slovenskih Konjicah in v Celju, vendar se sama nagibam k prvi možnosti. To ne pomeni, da dokončno zapuščam šentjurske košarkarice, saj bom na kakšen drug način še vedno pomagala klubu."

br

Iz tabora KK Kemoplast

Atletske novice

Na finale atletskega pokala Slovenije - na tekmovanje se je uvrstilo v vsaki disciplini po 12 najboljših atletov Slovenije - se je uspelo uvrstiti tudi 6 atletov AK Koval. Osetova zaradi bolezni ni nastopila, drugi pa so se 12. in 13. junija v Mariboru odrezali takole: Koleča je bil 10. v teku na 400 m, Ratejeva je bila 5. v metu kopja, Jevšnikova pa 7. v teku na 400m z ovirami in 11. v teku na isto razdaljo brez ovir.

Olimpijski komite Slovenije je 1. junija izdal seznam kategoriziranih športnikov. Iz naše občine so med njimi: Drapič Vahid, mednarodni razred, Uroš Urleb, državni razred (oba Taekwon - do »Ahac), Ratejeva, Laurenčak in Osetova, atletika - AK Koval, vsi mladinski razred.

Na atletskem četverboju mladinskih reprezentanc Slovenije, Madžarske, Hrvaške in Češke bodo v izbrani vrsti Slovenije nastopili tudi Martina Ratej v metu kopja, Monika Jevšnik v teku na 400 m z ovirami in Nataša Oset v teku na 3000 m.

Vlado Artnak

Kdo pri(od)haja?

S predsednikom KK Kemoplast smo se pogovarjali o pravkar minulem prestopnem roku za košarkarje.

Klub je dokončno pridobil Vinka Rovšnika, saj je plačal preostalih 5 od 15 tisoč DEM odškodnine. Na igralnem mestu drugega branilca so podpisali z 18-letnim, lani najboljšim igralcem Celja, Robijem Ribežlom. Zelo so si želeli, da bi se dogovorili tudi s Čovičem, centrom s prvoligaškimi izkušnjami, ki pa je nazadnje pristopil k novemu prvoligašu Zagorju. Pogovori so potekali tudi z Zorkom, ki pa se zaradi obveznosti in oddaljenosti ne bi mogel udeleževati večine treningov. Zanj se resno zanima trboveljski ligaš, vendar bo odškodnina 18 tisoč DEM verjetno prevelik zalogaj. Vukič je formalno še vedno član Kemoplasta, Izvršni odbor KZS pa bo odločal o njegovem prihodnjem statusu.

Pred pričetkom prestopnega roka se je mnogo poznanih imen zanimalo za Kemoplast (zelo vztrajen je bil Starovasnik), vendar je bil klub prepričan, da bo podpisal novi pogodbi s Sušinom in Urbanijo pod istimi pogoji kot prej. Presenetljivo sta se igralca v zadnjih trenutkih premislila in podpisala za Celjane, ki imajo očitne ambicije napredovati v 1.B SKL. To je posredno v dobršni meri zavrlo načrte Kemoplasta, da sestavi močno ekipo za sam vrh lestvice, saj se zaradi tega niso spuščali v pogovore z igralci z njune pozicije.

Mladi Josipovič, ki je bil v Šentjur le posojen, se je vrnil na Polzelo. Željo, da bi se vrnil, je izrazil Madžarac, vendar je trener Igor Pučko mnenja, da je njegovo igralno mesto že popolneno. Prav tako v Šentjurju ne bomo videli Čopa, ki bo verjetno član Hrastnika.

Položaj pri mladih igralcih je trenutno takšen, da nekateri še nimajo podaljšanih pogodb, klubski interes pa je, da obdrži vse igrance.

V avgustovskem mini prestopnem roku bo Kemoplast iskal okrepitev predvsem na krilnem položaju, kjer pa takrat verjetno ne bo več prav kakovostne izbire.

Mladinci so bili letos najbližje doslej uvrstitvi v prvo ligo, saj so zmagali na dveh kvalifikacijskih turnirjih v Šentjurju in v Krškem. V odločilni tekmi bi morali premagati Konjičane, vendar so bili tesno poraženi. Na popravnem izpitu proti mariborskemu ŽKK, pa so potem, ko so večino tekme vodili, v končnici popustili, Brolih jim je zabil tri trojke in sanj o prvi ligi je bilo konec.

Edina aktivnost, ki jo sedaj vodijo, je oblikovanje organizacijskega odbora za prireditve ob 30. obletnici igranja košarke v Šentjurju. V začetku septembra bodo v Hruševcu zbrali bive generacije košarkarjev, na koncu pa bo še tekma nove članske ekipe proti kateremu izmed bližnjih ligašev. Tudi v naslednji sezoni bo klub gledalce na tekme privabljal s podobnimi prijemi kot lani.

br

NAGRADNA KRIŽANKA



						AŠINO - JEZERO NA JAPONSKEM	POŽIVILNI NAPITEK	PREDSTAVNIKA APAČEV	TROBILO	RIMSKA BOGINJA CVETJA	NAELEK-TRENI DELCI	JOSUHIRO NAKASONE	KISIK	MARIONETA	AVSTRUSKA POROČEVALSKA AGENCIJA
						CVETAČA									
						GRŠKI BOG SONCA							NADA		
													LESK		
						ŽELEZNIŠKI VOZ						SLOVENSKA TISKOVNA AGENCIJA			
												PREDLOG			
						ANTON ČHOV			TVEGANJE						SEVERO-VZHOD
									ZADNJE POČIVALIŠČE						
						JEZERO NA JAPONSKEM	NEKDANJI TURŠKI ČASTNIK				GRŠKI JUN. PRED TROJO NASPROTNO OD MAJHNA				
							BAR								
ISABELA - OTOK V GAL OTOKIH	PREHLAD	PRUETEN VONJ	KRDELO PTIC	KEMUSKI SIMBOL BORA	OBVESTILO	NERESNICA	ANTON BAJEC		POLMER		PREDLOG		AVSTRUJA		RIMSKA 5
							JOD		GL. MESTO NIZOŽEMSKJE		POLT		GLAVNO MESTO NIGERLJE		ANGLEŠKI LORDI
GESLO															PREDLOG
PREDPLAČILO				GALLI			OTOK V GALAPAGSKIH OTOKIH						NAJMOČNEJŠA KARTA		
				JUNAK GOTOVČEVE OPERE			OSEBNI ZAJMEK						ET CETERA,		
GESLO (NAD.)									DRŽAVA V AFRIKI						10. ČRKA
									PRIPOVEDNA PESEM						
KOS POHIŠTVA						NORVEŠKA ORIGINALNO					DELI PEČI				
						METER					RADIJ				
PRITRDLNICA			BOLJŠA OD DESETE					KISIK		PRAŠIČI					SESTAVIL: FRANC PEŠEC

nagrajenci križanke iz prejšnje številke

Nagrade za pravilno rešeno majsko križanko podeljuje Bučar s.p. Prvo nagrado, 50 snegobranov, prejme Dušan Leskovar iz Šentjurja, drugo, 30 snegobranov, prejme Pavla Močnik iz Šentjurja, tretja nagrada, 20 snegobranov, pa pripada Mariji Zidanšek iz Hotunj. Čestitamo!

Sašine bučnice

Smeti. Ja, smeti. Se čisto strinjam, da ni najbolj dišeča tema, ampak kolikor se je že otepam, me očitno kar naprej preganja. Mogoče imam malo slabo vest, ker nisem prepričana, da je luščenje bučnic ravno najbolj ekološka dejavnost, pa nič ne de.

Kot sem že rekla, je smeti verjetno precej elegantno pomesti pod preprogo, samo včasih, ker bi bil potem hribček v dnevni sobi prevelik. Na nekaj podobnega so me opozorili zadnjič na kalobškem pokopališču. In res sem ugotovila, da je vse skupaj malo zanemarjeno. No, se zgodi. Vsega pa res ne morejo urediti naenkrat. Ampak pri zabojniku za smeti je zapleteno, to sem si morala priznati vsej dobronamernosti navkljub. Do nedavnega je tam stal eden in poleg njega še obzidan prostor za zažiganje smeti. Na oglasni deski ob vhodu pa še roteča prošnja predsednika KS, ki poziva, naj vendar pametno delamo s smetmi, saj odvoz bojda stane 300 mark. Se strinjam, tu se pa že spleča malo popaziti. Zadnjič pa

sem opazila, da imamo kar tri zabojnike, postavljene kot pri vojaki. Od tega dveh sploh ni videti, ker sta tako polna smeti, drugi pa še malo funkcionira. Priznati moram, da me skrbi, kam bodo postavljali naslednje zabojnike, glede na to, da jih odvažati očitno ne mislijo več. Po drugi strani me pa malo radovednost daje, od kod pri vsej racionalnosti boilerji, stari pralni stroji, kuhinjske smeti in bog ve kaj še vse na pokopališkem smetišču. Razen suhih rožic in izgorelih svečk bi človek težko pričakoval kaj drugega. Pa glej ga zlomka! Nekako tam pristanejo vse kalobške smeti - s poreklom ali brez.

Kakorkoli že. Dobro bi bilo kaj ukreniti še preden bo četica zabojnikov segla do Trnega ali pa še dlje. Mogoče bi lahko kdo odstranil tisti napis z grozečimi trisotimi markami za odvoz smeti. Le zakaj bi se kdo slabo počutil, ko bo spet nesel suhe rožce v smeti. Ali pa bi napis prestavil k zadnjim vratom ...

S.T.

Bi radi na dopust? Ne, ne bo šlo.

Računica kaže, da si ga enostavno niste zaslužili. Pa pogledjmo:

Leto ima 365 dni, to ni skrivnost. Vsak dan spite povprečno 8 ur, kar skupaj znes 122 dni. Ostane vam še 243 dni. Ker vsak dan počivate ali kaj brkljate okoli hiše okroglih 8 ur, to spet znes 122 dni. Ostane vam torej še 121 dni. Ker ima leto 52 nedelj, ko zagotovo niste v službi, vam za službo ostane vsega še 68 dni. Ker se praviloma tudi ob sobotah več ne dela, je spet izginilo 52 dni in vam jih je za službo ostalo le še 17. Ker vam v službi pripada pol ure za malico, to na leto spet znes 7 dni. Ostalo vam je le še 10 dni. Ker pa ste lojalni državljan, praznujete na leto 9 državnih praznikov in tako vam ostane za delo en sam samcat dan. To pa je 1. maj, praznik dela, ko se spet ne spodobi, da bi delali.

In kako si po vsem tem sploh še upate pomisliti na dopust?

Andrej Hojnik



5000007525,6

COBISS

NOVICE

Preplah v porodnišnici

Dojenček, ki ga je v svojih zrelih letih uspel narediti znan ponkovski kmetijski svetovalec, ni vzbudil niti tisočinko takšne pozornosti, kot v porodnišnici pozabljen službena torba srečnega očka. Potem ko so jo uspešno "razminirali", so pozabljenca zabičali, da naj prihodnjič raje v bolnišnici pozabi dojenčka.

Brezcarinska cona na Ponikvi

Po eni verziji (tabli) se Ponikva začne nad Pisancem, po drugi (tabli) pa pri Slomščici. Da ne bi prišlo do obmejnih nesporazumov in bognedaj kakšne vojne s posredovanjem Natovih letal, Tonetove lokalne oblasti predlagajo na nikogaršnjem ozemlju »Slomškovo brezcarinsko cono«.

Občina za slivniško okolje

Da rastejo okrog nekdanje slivniške Auree ekološko nesporne rožice, je menda izključna zasluga strateškega pogleda šentjurskih občanarjev, ki so s primerno najemnino ustavili ekološko sporne industrijsko - kapitalistične apetite celjskega Heledi 'S-a.

Ni razlogov za preplah

Le zavlačevanje z imenovanjem šentjurskega podžupana za civilno zaščito Branka Oseta ima zasluge, da ta organizacija ni sprožila splošne mobilizacije, ko je poskusno »zalaufala« znamenita asfaltna baza v Planinski vasi. Očividci so bili prepričani, da nas napada Nato, ko se je iz njenega kolesja pričelo širiti ekološko neškodljivo grmenje.

Dve svetlobni leti za »Lunco«

Da je tabla, ki še dve leti po ukinitvi označuje obstoj slivniške trgovine »Lunca«, posledica malomarnosti, je navadno hudobno sosedsko nakladanje. V resnici table ni več, a zaradi astronomskih razdalj svetloba še ni prišla do Slivnice.

Vse za mirne živce

V enem letu, odkar je država prevzela cesto Dole - Dolga gora, se je ta bivša občinka cesta močno približala ravni nekategoriziranih cest, zato na KS Ponikva prosijo, da jim jo država vrne v njihovo pristojnost. Če je že ne bodo mogli popraviti, se vsaj ne bodo mogli na nikogar jeziti.

Ljubezen ne pozna meja

Dokaz za to staro pravilo pa naj bi bil ravnatelj OŠ Dobje, ki ima zelo rad otroke - še posebej kalobške.

Prevelik je

»This town isn't big enough for the both of us!« (mesto je premajhno za oba) je izjavil Bill Clinton, zato šentjurskega župana med njegovim obiskom ni bilo v Ljubljani.

Vprašanje za Clintona

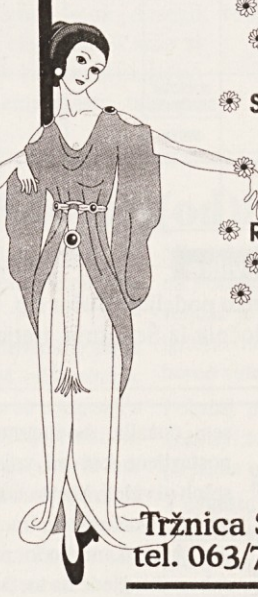
Ljubitelji športa v Gorici pogrešajo kakšno raketo, osnovne šole.

Zelena zavist

Komentar na novo pogozdeni in s cvetjem okrašeni Šentjur je v južnih provincih občine naslednji: »Lahko je srti s polno ritjo.«

Težave z denarjem

Krajani Gorice se upravičeno sprašujejo, kam bodo dali svoj delež proračunskega denarja iz naslova: VZDRŽEVANJE SEMAFORJEV.



Kozmetični salon "BARBARA"

Za boljše počutje ter zdrav in mladosten videz v poletnih dneh Vam priporočam:

- ✿ Nego obraza in telesa
- ✿ Ročno in mehansko limfno drenažo
- ✿ Shujševalne-anticelulitne programe
- ✿ Aromaterapijo obraza in telesa
- ✿ Refleksno masažo stopal
- ✿ Depilacijo, epilacijo
- ✿ Pedikuro z najnovejšim GERLACH aparatom

✿ Za rjavo polt pa SOLARIJ - ERGOLINE 60 SIT/min

VABIM VAS K OBISKU !

Tržnica Šentjur
tel. 063/740-330



OPTIKA

OČESNA AMBULANTA

Gleščič

tel.: 063/441-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotniška 6b, 3230 ŠENTJUR

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev

z eno do deset letno GARANCIJO

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE



VALENTINO
GIANFRANCO
FERRE
LUNETTES

Christian Dior
VOGUE

Ray-Ban